

RV-BIJBEL

Rodenberg Versie

DE TERUGKEER

II KAMBA

Rodenbergs Predikanten Fonds (RPF)

1970-2024

II KAMBA

1.

Diepte als sleutel van geduld

1. Het "oordeel" over het materialisme is allang geweest, en draagt de patronen hiervoor in de oude profeten.

2. Het "oordeel" is het herzien van het ego in de diepte, het opnieuw rangschikken van dat wat er verdraaid was aan de oppervlakte. Hierover gaat dit boek.

3. Van de menselijke overleveringen en tradities komen we niet zomaar af, en dat hoeft ook niet. Ze bezitten veel kennis, vooral in de hemelse betekenis. Het is een bepaalde taal die gesproken wordt.

4. Aan de oppervlakte, zoals de kerken het presenteren, is het verdraaid, maar door diepte kan alles verbroken worden. Het is de slagtaand van het zwijgen.

5. Het is allemaal gestolen en op de markt te koop gezet. God als een hoer. Boeren onderhandelen erover in hun niet na te volgen boerse accenten.

6. Ik zag de menselijke overleveringen en tradities als kooien waarin wilde vrouwen waren opgesloten, natuur-vrouwen, die de personificaties van de verschillende aspecten van Moeder God waren.

7. Zij waren als wilde beesten en ik wist dat ze één dag zouden losbreken. Vandaar dat ik me ook altijd gewijd heb aan de natuur-uitleg van de menselijke overleveringen en tradities, om zo de kooien los te maken.

8. Aan de andere kant zijn deze kooien de voorhangsels van Moeder God, van de natuur-

kennis, als de voorhangsels van de tentendienst, dus het is weer heel dubbel.

9. In wezen waren de menselijke overleveringen en tradities oorspronkelijk dus een soort van hemelse vrouwen. Het is een onderwerp wat me blijft boeien : Moeder God verborgen in de menselijke overleveringen en tradities, want één ding is zeker : de vrouw als archetype moet in deze wereld hersteld worden.

10. Er moet een beter zicht op komen wat de vrouw precies is, op het principe en de metafoor ervan. Toch moet Zij zich ook blijven versluieren tot de tijd van openbaring en manifestatie. De diepte van dit alles brengt geduld. Diepte is dus de sleutel tot geduld, en zij die die diepte niet hebben zullen weggezogen worden door ongeduld en overmoed.

11. Diepte is een belangrijk schild tegen de stormen.

12. Filippi betekent in de Griekse grondtekst een vrouw op een beest. Vandaar dat je de gevangenis-brief van Paulus kunt zien als een tocht waarin een diepe sleutel verborgen zit, om zo verder te komen.

13. Het hele gevangeniswezen moet omgevormd worden.

14. Ik heb het Paulus personage altijd interessant gevonden, vanwege zijn werk in de gevangenis, en zijn betogen over hoe met het lijden om te gaan, en ook zijn strijd tegen het materialisme. Ik voelde altijd dat er een groter mysterie achter verborgen ging.

15. Ik weet nog wel dat ik op de bijbelschool een heel klein kamertje kreeg, en dat ik achter mijn schrijftafel zat en blij was dat ik nu eindelijk alle tijd had om het eens te bestuderen wat het nu eigenlijk was.

16. Ik bladerde door de brieven van Paulus en er

kwam een onbeschrijfelijke blijheid en rust over me heen, een gevoel van veiligheid. Maar ik kon niet grijpen wat het was.

17. Ik was mijn ontmoetingen met theofanische vrouwen in hele heftige dromen als kind zijnde alweer vergeten. Ik sprak er ook niet over.

18. Ik zat diep in de kerk-gevangenis, maar ik zag een straaltje licht. Er groeide iets in mij, maar ik wist niet wat. Natuurlijk had ik daar wel mijn taal van menselijke overleveringen en tradities voor om het uit te leggen, maar het was iets anders, iets diepers.

19. Ik had contact met een moeder, maar zo werd dat niet geuit.

20. Later begon ik steeds meer door de menselijke overleveringen en tradities heen te prikken, en ik kreeg het aan de stok met de bijbelschool leiding, op mijn tweede bijbelschool, want ik was inmiddels verhuisd.

21. In hun ogen was ik te rebels en eigenzinnig, maar inmiddels had ik diepe ervaringen met de andere wereld en dat botste gewoon.

22. Ik begon in te zien hoe hypocriet ze veelal waren, en zelf niet eens volgens hun boekje leefden. Ik was niet de enige die dit inzag, want ook anderen begonnen te vertrekken.

23. Er werden veel machtsspelletjes gespeeld, en toen viel voor mij ook uiteindelijk het doek.

24. Ik had het helemaal gehad. Nog steeds heb ik ook heel veel goede herinneringen van die tijd, en heb ik ook hele fijne mensen mogen ontmoeten. Ik bouw en werk nog steeds met deze herinneringen.

25. Maar het Paulus personage zie ik soms weleens een beetje als Ra in zijn bootje door de onderwereld,

die eigenlijk doorging waar menselijke overleveringen en tradities waren gestopt.

26. Als Paulus het heeft over de vijanden van het ascetisme, dan heb ik daar een bepaald beeld van.

27. Het spreekt erg tot mijn verbeelding in de zin dat die diagnose bruikbaar is. Menselijke overleveringen en tradities zijn de grootste vijand van het ascetisme ooit.

28. Ik had een droom over de Filippenzen. Filippi is dus oorspronkelijk een hemelse vrouw. Paulus heette oorspronkelijk Saul, zijn Israëlitische naam (van Selah), wat in de wortels het raadplegen van een orakel betekent.

29. Saul kwam in die zin tot de hemelse vrouw, Filippi, en schreef haar kennis op.

30. Paulus, oftewel Saul, bevond zich in de gevangenschap van de baarmoeder, wat dus eigenlijk een teken is van komende wedergeboorte.

31. Saul noemde zijn gebondenheid "genade" om aan te geven dat dit buiten hemzelf omgaat, zijn lagere zelf geen inmeng heeft.

32. In het Grieks is de genade, of de gave, altijd verbonden aan loon, als de loons-gave, terwijl hier het gaat om de loons-gave van gebondenheid. Er is dus een heilige loons-genade en een valse genade die de vrije wil afneemt, of die de vrije wil wel waardeert, maar dan genade maakt tot een wachtwoord waar je verder helemaal niets voor hoeft te doen.

2.

De gevangenis-brief van Paulus

1. Saul stelt al heel duidelijk dat het niet om de gave gaat, maar om de vrucht.

2. Ook stelt hij dat zij die niet werken ook niet zullen eten, en dat ieder voor zich moet werken, wat een diepe geestelijke betekenis heeft.

3. In ieder geval komt het er op neer dat genade als een hulpeloosheid is die plaatsvindt in de gebondenheid van de baarmoeder, en waardoor er ook richting kan komen.

4. Dit is dus een hele andere genade dan die in menselijke overleveringen en tradities wordt geleerd.

5. Wij geven dus een hele andere definitie aan genade : Genade als een loons gave, genade als tegemoetkoming waar iemand boven de maat veroordeeld is, en genade als de hulpeloosheid van de heilige gebondenheid die nodig is om geleid te worden zonder inmeng van de lagere wil.

6. Het roept weer op tot soberheid, ingetogenheid, daar waar menselijke overleveringen en tradities steeds vrijer en roekelozer werden als genade-fanaten, zogenaamd gratis, maar waar de schaa pjes peperduur voor moesten betalen.
De genade drug suste het volk in slaap.

7. In ieder geval merkte Saul op dat alles is omgedraaid, juist zodat de boodschap doorgang kan krijgen.

8. Het is weer de situatie van het ei, waarin het kuikentje alleen kan groeien als de eierdop er omheen blijft.

9. Die eierdop zal op een gegeven moment, wanneer het daarvoor tijd is, barsten.

10. Als dit voor zijn tijd gebeurt, dan is het als een

miskraam.

11. Vandaar dat we niet te wijs moeten zijn, niet te haastig moeten doen, maar moeder natuur haar tijd te geven.

12. Vandaar dat we nederig moeten zijn en boete moeten doen, opdat we kleiner zullen worden, leger, zodat de natuur weer in ons plaats kan nemen.

13. Zo komen we ook tot de hemelse vrouw Filippi. In mijn droom kon ik alleen tot Haar komen door 'negatieve' belijdenissen van nederigheid en zelfvernederig, als een manier van zelfkastijding.

14. Als wij de hemelse banden hebben ontvangen, dan hebben wij ook macht om anderen die hiervoor open staan mee te trekken tot de hemel.

15. Wij mogen in die zin samenwerken met de baarmoeder.

16. We moeten leven wat ons gegeven is, ook het leven hier op aarde, het leven in het vlees, waar Saul het ook over heeft, omdat de schat in aarden vaten is.

17. We kunnen dus voor dit doel op de aarde leven terwijl we niet van de aarde zijn.

18. Zelfvernederig hoeft geen realiteit te zijn, maar het is metaforisch, en ook om de trots van de lagere wil te ontlopen.

19. Het is dus voor je eigen bescherming dat je zelfvernederig en zelfkastijding in ere houdt, en dat is ook de reden waarom we hier op aarde door veel vernederig heen moeten.

20. Dat is ook weer een thema in de gevangenis-brief van Paulus.

21. Soms moet je jezelf zo klein mogelijk maken

om ergens doorheen te kunnen komen, wat ook weer tot oorlogsstrategie behoort. Dit is ook de eigenschap van de verspieder.

22. Hij verraadt zichzelf niet, dus hij kan zichzelf voordoen als wat dan ook maar nodig is om zijn werk te kunnen doen, zonder daardoor problemen te krijgen met zijn hogere.

23. Het doel heiligt de middelen.

24. Paradijselijke kameleonen blijven daarom niet voortdurend veilig in het paradijs als een schoothondje.

25. Neen. Zij gaan voortdurend eruit voor ingewikkelde opdrachten. Zij zijn van een geheimenis. Zo is ook het profetische leven. Het is onvoorspelbaar, en er zijn altijd weer uitzonderingen op de regel.

26. Als je mensen wilt behagen en het iedereen naar hun zin wil maken kom je nergens. Wij hoeven ons ook niet altijd te verdedigen naar de mens toe. Soms is het beter om stil te zijn. De mens mag ook los komen van alle zelfverdedigingszucht. Laat af van de mens, want hij is maar een zucht.

3.

Over de Colossenzen

1. Genade, Charis, was oorspronkelijk een hemelse vrouw van de natuur en de vruchtbaarheid.

2. In de diepte is genade gewoon de hemelse werkingen van de heilige gebondenheid, en geloof, Pistis, was ook oorspronkelijk een hemelse vrouw in de Griekse taal, en betekende verbondenheid, eerlijkheid, oprechtheid, waarheid en vertrouwen,

wat in wezen gewoon de hemelse verbondenheid van de heilige gebondenheid is, en niet het vage, blinde geloof wat westerse geloofsdwazen er vaak op na houden vandaag de dag.

3. Toen Saul (Paulus) in de gevangenis was en de Filippenzen dit hoorden stuurden ze Epafroditus naar hem toe met gaven om hem te helpen, en toen gaf Saul hem een brief mee voor hen. Epafroditus betekent toegewijd aan Aphrodite, de moeder van Charis (soms in het meervoud).

4. Geloof is de bron van genade, telkens weer. Geloof, pistis, is in die zin de moeder van genade, charis. Het ware geloof is de verbondenheid aan de kennis, ook een aspect van Aphrodite.

5. De liefde is het grootst, zelfs boven geloof. De ware liefde is de testende baarmoeder, de onderscheidende kennis. Conflict-situaties en restricties zijn dus belangrijk, als een onderdeel van de ware liefde, de agape.

6. De liefde van de lagere wil is allemaal omkoperij, dus vandaar dat het om de kennis draait om hiertegen veilig te blijven. Zo zien we verschillende aspecten van de hemelse gebondenheid, als de herdefinitie van de pilaren van menselijke overleveringen en tradities :

7. Genade als de hemelse werkingen door de heilige gebondenheid, geloof als de hemelse verbondenheid door de heilige gebondenheid en liefde als het hemelse toetsen door de heilige gebondenheid

8. De heilige gebondenheid is de sluitsteen van de oneindige, eeuwige kennis.

9. Ook Colossi is een hemelse vrouw, een gepersonificeerd aspect van kennis. Het offer is in het grondwoord een metafoor van het nomadische leven, van de brug, waardoor er ook contact komt met anderen.

10. Saul (Paulus) verheugd zich hierin. Saul heeft zich in die zin geofferd aan Colossi. In het grondwoord komt het altijd weer neer op zelf-offering, en dit is altijd metaforisch. Het is een zinnebeeld van het toetsen, zodat alles zuiver blijft. Toetsen betekent analyseren, onderscheiden, de diepte ingaan. Toetsen is studie, en je niet laten misleiden door de oppervlaktes van de dingen. Daarom lijden wij in het leven, zodat we dieper en dieper kunnen gaan.

11. De slagtang van het zwijn die de mens doorboord is de gevoeligheid die alle delen met elkaar verbindt, als een communicatie-systeem, tot één lichaam.

12. Al deze dynamieken bevinden zich in jezelf. Het is je innerlijke zelf-familie. Dat is ook wat Colossi betekent : het grote, allesomvattende geheel.

13. In het grondwoord staat Saul voor haar als voor een wild beest. Colossi is een vrouwelijk woord en meervoudig. Saul bewondert haar als een kerk, als een hemels lichaam, wat ook wel vaker als een vrouw wordt gepersonificeerd. Colossi is deels vrouw en deels beest, verbonden aan de natuur. In de diepte is dit net als Filippi weer een vrouw op een beest.

14. In Colossi is het ascetisme als een triomferende strijdswagen. Het is een nomadische dynamiek, als een vrouw op een beest. Soms is het beest een beeld van de baarmoeder. Al deze dingen horen bij elkaar.

15. Ook Colossenzen is een gevangenis-brief van Saul. Aan het einde ervan draagt hij de Colossenzen op zijn gevangenschap, zijn banden, te herdenken. Saul is in het beest om tot wedergeboorte te komen, tot de bevrijdende werking van het tot inzicht komen.

16. Het is heel dualistisch, net zoals het boek

Openbaring heel dualistisch is als het over de wilde beesten gaat. Het is een paradox van kunst. Het is om los te komen van de lagere aardse gewesten. Colossi neemt hem mee naar boven.

17. Colossi gaat over de hemelse spiegel, het spiegelbeeld van het onzichtbare goddelijke, waardoor de mens heen kan gaan om zo telkens tot een ander inzicht te komen. Colossi is daarom ook de vrouw met de spiegel.

18. Juist de spiegel houdt de droom in stand. Deze twee hebben elkaar nodig. Dit is een mooie oorlogs-dualiteit.

19. De valse spiegel moet natuurlijk ingeslagen worden, zodat de valse droom wegvaagt, opgelost wordt.

20. Saul spoort de Colossenzen aan om de dingen te zoeken die boven zijn, en laat zo ook de hemelse spiegel daartoe zien.

21. De redenen en de wil van de mens zijn bedrieglijk. Saul stelt dat de mens zelf de hemelse spiegel moet worden. De nieuwe (diepe) mens is die spiegel.

22. Deze hervorming geschiedt door de vernieuwing van kennis. Hierin vallen ook alle valse onderscheidingen weg.

23. In de hemelse spiegel zien we onze verloren aspecten en onze alternatieve zelden.

24. In de diepte is dat een offer, wat ook het geheim is van onze meervoudige identiteit.

25. In de latere menselijke overleveringen en tradities werd dit steeds eenzijdiger neergezet. Oorspronkelijk kwam het uit de Egyptische onderwereld boeken waarin de spiegel van Nun, de zee, de onderwereld opende naar de hemel, opdat

Ra op kon staan, als de hemelvaart.

26. In het twaalfde nachtuur van het Egyptische Boek der Poorten dragen vier goden de spiegel waarmee ze de poorten van de onderwereld bewaken, en waarmee ze Ra tot rust laten komen in de baarmoeder van Nod.

27. In het Amduat boek is het loongevend aan hen die deze spiegel van het geheimenis kennen, en zij ontvangen hun dubbel, hun spiegeling die hen bestaat, hun alternatieve zelf.

28. De Amduat beschrijft deze spiegel als iets van de andere wereld.

Deze spiegel geeft doorgang aan Ra in de onderwereld, zorgt ervoor dat Ra nergens blijft steken. Deze spiegel is in de diepte van de woestijn, in het diepste van de nacht, waar alle realiteiten ombuigen en in elkaar overvloeien. Het is als de nachtelijke woestijnzee.

29. Ra moet zelf tot deze spiegel worden. Hij moet tot zijn spiegelbeelden komen, zijn alternatieve zelden, zijn verborgen identiteiten.

30. Dit zijn zijn sleutels in de onderwereld. De spiegel van het geheimenis is zijn gids. Het is het geheimschrift van de onderwereld.

31. Het Amduat boek zegt dat alleen maar een paar dit kennen. Verder kent niemand het.

32. In het oude Germanië in Europa draaide alles om de Walkuren (Valkyries, Noord-Germaans), de strijdgodinnen die hen die hard aan zichzelf gestorven waren opnamen in de hemelvaart.

33. Ragnarok was niet alleen een metaforisch tafereel van de toekomst, maar ook een persoonlijk principe wat toen al in de mensen werkte.

34. Het is een pad door het metaforische ijs wat tot

de metaforische duisternis en eeuwige nacht leidt, of de grootste nacht.

35. Het ijs staat namelijk voor de vastenperiode waarin je alles aflegt, jezelf vernedert, opdat je lagere, materialistische schijnwil afsterft.

36. Het is een periode van onthechting waardoor je contact kan leggen met de andere, "verloren" wereld.

37. De Walkuren werken dus in de Ragnarok om te zien wie tot het diepste ijs is gekomen.

38. Zij vissen dus de bevroren zielen uit het ijs. Er is geen hemelvaart zonder aan jezelf af te sterven in het ijs. Vanwege dat het ijs leidt tot de nacht, als een natuurverschijnsel, leidt het tot het zwarte ijs. In het nachtijs sterven de lagere zintuigen af.

39. De Walkuren, de Germaanse oorlogsgodinnen, helpen en testen in deze tocht, in het Ragnarok. Zij wonen in het zwarte ijs, als ijsgodinnen. Zij zijn zelf het zwarte ijs.

40. Wij hebben dus de ijsziekte nodig om tot de grootse nacht te komen. Deze ijsziekte brengt de hemelse hallucinaties, de nieuwe zintuigen. Zo kan ook uiteindelijk de hele wereld veranderen. De hele wereld zal in deze ijsziekte moeten gaan, in het Ragnarok, om zo af te sterven aan de lagere, materialistische hallucinaties.

41. Zo kan er uiteindelijk een nieuwe schepping komen. Ook de Walkuren zelf zijn dus slechts een gebied waar de mens doorheen moet om zelf een Walkure te worden.

42. Het Walkurische gebied ligt diep in de ijsnacht. Dit gebied is van het eeuwige touw. Ergens in de diepte van de ijsnacht is de hemelse donder en bliksem van de kennis, een nieuwe bron.

43. Er is dus geen makkelijke weg uit de stad, van de tuinen tot de wildernis. Dieper in de tuinen en de parken wordt het kouder en kouder, en velen keren op dat punt terug naar de warme stad die hun lagere, materialistische zelf in leven houdt.

44. Zij die uit de winter tuinen komen tot de wildernis gaan zelfs dieper de kou in, want hier zijn de stadsmuren niet meer, en geen warme haarden in de buurt.

45. Eerst komt de mens in de ijsvlaktes van Ragnarok terecht, en er zijn vele waaghalzen die eerst nog wel durfden die dan terugkeren, want dit gaat hen toch echt te ver. Snel weer terug naar de stad, waar alles veilig is en comfortabel, waar alles voorgekauwd is. Voorgekauwd ? Ja, de stad kauwt alles voor.

46. In ieder geval in dat diepe ijs, daar ga je zeker klagen, en terug verlangen naar hoe het eens was, waar je eerst was.

47. Al die terugblikken van goede, warme herinneringen kwelen je dan. Velen haken op dat punt af en gaan weer terug. Maar de mens moet dieper de nacht in. De mens moet door alles heenprikken, en er wacht een nieuwe natuur op de mens. De mens moet dieper de slaap in, en dat gebeurt door de ijsziekte.

48. Het wonder van het licht in het diepste van de ijsnacht is dan niet de opkomende zon, maar iets van de natuur voortgebracht door plantjes en kruid, als lichtbolletjes, zaadjes met visioenen, en gedragen door insecten. Zij brengen een nieuwe lijm voort, die Ragnarok op zijn lip smeerde in een droom.

49. En zo is warmte ook iets wat voortgebracht gaat worden door planten en kruid, en gedragen door insecten.

50. In de hemel las ik boeken van de amazone ijs theologie. Die gaat als volgt : Net zoals licht komt ook het ijs voort vanuit de planten en het kruid, en wordt gedragen door insecten. We hebben het dan over de natuur van de onderwereld. De insecten zijn exotisch. Ijs is een kruid. Er zijn vele soorten ijskruiden, zoals het kruid van ijsziekte en ook van ijsdood. De ijsdood is nodig om af te sterven aan je lagere zelf en je lagere zintuigen. Het leidt tot de nacht. De nacht komt ook weer voort uit plantengroei, en wordt gedragen door insecten.

51. Het waren grote, dikke boeken die ik las, en ze waren al heel oud. Er was een ijsbron die ook voortgebracht werd door plantengroei, en er was ook een eeuwige ijsdood, wat gewoon een tussenlaag was in het menselijk lichaam, dus als een tussenstap en geen uiteindelijk doel. De dood is metaforisch en gewoon een poort en het eeuwige touw, als een schild.

52. Uit de dood komt altijd weer nieuw leven voort. In die zin is de dood dus een schild, en dit moet eeuwig zijn, zodat het ook weer eeuwig leven kan voortbrengen. Een dood die niet eeuwig is heeft niet de potentie om het lagere zelf totaal te laten afsterven.

53. Zo brengt de plantengroei dan uiteindelijk de eeuwige ijsbron voort binnen het menselijk lichaam die deze eeuwige ijsdood brengt waarin de lagere, materialistische wil afsterft, en waardoor de paradijselijke zintuigen opengaan.

54. Binnen het Ragnaroks-principe leidt dit ook tot de nachtbron, die dus niet bestaat uit licht en warmte, maar puur uit de grootste en eeuwige duisternis, waarin het valse licht wordt uitgedoofd en wegvaaft, als een herschepping.

55. Dit wordt ook voortgebracht door de planten. Juist omdat de nachtbron het duisterste punt is komen er contrasten, zodat door de contrasten het

nachtzicht gaat werken.

56. Vandaar dat het duisterste punt nodig is. Het is een belangrijk onderdeel van een zintuig, en moet ook als zodanig herkend worden. Vandaar dat een mens soms door duisternis heengaat en heenmoet in zijn of haar leven.

57. Het zijn bronnen van de hemelse natuur. De mens herkent dit vaak niet, omdat er heel wat slappe verhalen over de hemel in de omloop zijn, vaak vanuit hele selectieve Westerse vertalingen van oudere Oostelijke teksten.

58. Het nachtzicht van verschillende graden duisternis kan dan worden tot ijszicht, waarin verschillende graden van ijs nieuw zicht vormen.

59. Door het gebruik van de ijszintuigen kom je langzaam in een nieuwe natuur, nieuw groen. Het begint als ijsgroen, heel koud en ver weg.

60. Zodra je het probeert te grijpen glipt het uit je vingers weg, of vaagt het weg. Dat moet je dus niet doen. Het is een natuur proces. Je kan het niet forceren. Dingen zomaar grijpen hoort niet bij het leven in ijs.

61. Je wacht op de natuur. Je rafelt niets af. Je doet helemaal niets dan de natuur zijn gang laten gaan.

62. Je gaat nergens rechtstreeks op af, maar je cirkelt er omheen. Je richt je op het halve, niet het hele, of je richt je op een druppel. Zo is er ruimte voor verandering en inmeng. Je glijdt door het ijs. Je houdt nergens aan vast. Je hebt alles losgelaten. Je bent een skiër.

63. Groen ontstaat waar je loslaat. Groen is het natuur proces wat je door het loslaten een kans geeft. Het is het groene ijs, het ijsgroen.

64. Het ijszicht heeft fotografische capaciteiten,

zodat je een nieuw geheugen opbouwt, een nieuw hartsmuseum.

4.

Het kloppen op de deur van Laodicea

1. Heb geen zorgen over de materialistische lagere aardse gewesten. Ik zeg het weer : Heb geen zorgen over de materialistische lagere aardse gewesten, heb geen zorgen over de stadse gewesten en hun kortzichtigheid. Het zijn allemaal spiegelingen.

2. Laat het je niks kunnen schelen, want alles zal vergaan. Houd er niet aan vast. Probeer er ook geen koning of koningin te worden, want ze zetten je vast.

3. Het leven daar is een leugen, het tegenovergestelde van de waarheid. Ze zullen nooit eerlijk zijn, en ze zullen je nooit daadwerkelijk onderwijzen en de waarheid vertellen, ook niet over jezelf. Als je alleen maar complimenten krijgt, en iedereen vind je geweldig, dan hebben ze je.

4. Dat is een teken dat er iets goed mis is. Wees hun koning of koningin niet, want dan ben je een slaaf. Als je daar een kroon hebt is het allemaal illusie. Velen verkopen hun ziel voor zulke trofees.

5. Ongedierte heeft een grote interesse in de baarmoeders van de aarde, opdat ze zo op aarde kunnen incarneren om de massa's te onderdrukken.

6. Het zijn pionnen. Aan mensen die alleen maar aardig zijn hebben we helemaal niets. Het zijn de slaapliders. Pas ermee op met zulke mensen die alleen maar aardig zijn en geen groot rechtvaardigheidsgevoel hebben, alhoewel ze soms wel net doen alsof. Prik er doorheen.

7. Het leven in de stad is een hallucinatie. En de mens is hieraan hardnekkig verslaafd. Dit is niet het gebied van het paradijs waar we leven, maar van de vijand, van een fokkerij. De mens is voor deze fokkerij niets anders dan een melkkoe en een slachtvarken. De mens werd buiten het paradijs geboren, dus het gevangenis-implaat zat al in het lichaam bij de geboorte, en wel in de mond, in het speeksel. Veel mensen denken hier niet over na, maar het is de druk van de tijd waardoor dit mysterie besproken dient te worden.

8. De mens kan geen bacteriën zien, en zelfs de wetenschap kan nog geen 0,0001 procent zien van wat er daadwerkelijk gaande is. Het grootste gedeelte van de bacteriën en parasieten zijn voor de wetenschap nog onzichtbaar. Met al hun dure apparaten komen ze niet ver, en worden ze nog steeds uitgelachen, omdat materialisme het materialisme nooit kan verslaan. De wetenschap bevindt zich dus in een zinkend schip, omdat ze geen rekening houden met het bedrog van de matrix waarin ze leven. Vandaar dat alleen de metafysische wetenschap van de hemelse kennis zal overleven. Dat kan niet gekocht worden, en dat kun je ook niet, en mag je ook zelfs niet, zomaar even aan iedereen gaan bewijzen, omdat het alleen voor hemelse getuigen is, voor hen die aan de voorwaarden voldoen.

9. Het bewijs ligt diep binnenin, dus materialisten zullen het nooit vinden. Zelfs als ze bewijzen zien dan zullen ze het vanwege hun markt afwijzen en verstoppert.

10. Als iets ijzer is wat je met je handen niet kan breken, als iets je stalkt en je er maar niet vanaf komt, neem het dan cryptisch. Ik moet dan zelf denken aan het geloofsspook van massa's mensen die niet door zintuigelijke openbaring van de bovenaardse en buitenaardse kennis leven, maar door blind geloof.

11. Iets blijft ons stalken totdat we hebben ontdekt wat het daadwerkelijk is. Dat kan een bepaalde gedachte zijn, een bepaalde emotie, of een herinnering. Het kan een bepaalde persoon zijn. Sommige dingen gaan niet zomaar weg.

12. Vandaar dat we er niet met smetvrees mee om moeten gaan, maar hemels, symbolisch, en zelfs cryptisch. Nu, dat is een bekend verhaal. Maar daar komt nogal het één en ander bij kijken, want hoe decodeer je dat dan, en waar begin je ergens ? Zijn dat niet juist de dingen die ons zo kwellen, of moeten we het even ergens anders zoeken voor wat afleiding ? Als we hier voor open staan wordt het pad vanzelf getoond, op een hele natuurlijke manier, niet geforceerd.

13. De lichtere kerken waren zo licht geworden dat het gevaarlijk was geworden. Er waren geen wortels meer.

14. Het is een vorm van lauwheid. Ze leven niet meer. Het zijn marktpelletjes die ze spelen.

15. Alle onderwerpen zijn slechts deel-realiteiten, en bevinden zich ergens in je lichaam. Het is een spel van contrasten.

16. Maar zo moeten we ons dus wel wapenen. Het stalkt en je ontkomt er gewoon niet aan. Je moet het kunnen doorvertalen, en het goede eruit halen, zodat je anti-stoffen ertegen aanmaakt.

17. Gezonde angst is goed, om je te beveiligen tegen misleiding en bedreiging. Ook gezonde depressie is goed, om je te beschermen tegen de parasitaire, verblindende, valse vreugde van de stad.

18. Wij moeten niet vol worden, maar leeg worden. Dit is het nut van depressie. Depressie is onbegrepen. Het betekent 'loslaten'. Dat wil niet zeggen dat dat altijd een vervelend gevoel is.

19. Er zijn vele vormen en graden van depressie, en depressie kan ook een gevoel van opluchting en vrijheid geven, van dieper gaan. Depressie kan ook zoet zijn, als vanille.

20. We gaan dus in het leven door allerlei seizoenen, en dan komen we ook tot het centrum van de seizoenen waarin alles vermengd wordt. Alle periodes in ons leven zijn dus van belang, en onderdeel van het sieraad.

21. De soberen leven in een diep vasten, afgezonderd van de stad, en dragen een diepe zwijngenslagstand in hun leven.

22. Zij zijn altijd anders geweest, als natuurmensen.

23. Als je dieper in die tunnels gaat, dan kom je aan bij een woestijnvolk. Zij leven daar in gevangenschap. Zij leven in een Ramadan opdat zij niet samen met de vetgemeste stad geoordeeld zullen worden. Daarom is de cryptiek belangrijk, naast de gezonde kritiek.

24. Kritiek en Cryptiek gaan hand in hand, en dat moet ook wel om balans te blijven houden, en om de kritiek zuiver te houden. Kritiek mag nooit een doel op zich zijn.

25. De cryptiek is als een werpnet. En zo behoort de cryptiek ook te zijn, dat je vat gaat krijgen op dingen waarvan je weet dat het niet goed is. Kritiek moet overgaan in cryptiek, zodat je tot de oorspronkelijke, verloren kern kunt komen, om het te assimileren, integreren en inventariseren in jezelf, het "tot nut draaien".

26. Als je overkritisch wordt dan gaat het zwaard zich tegen jezelf keren, maar kunstenaars weten dit te balanceren, ook door de woordkunst, de natuur-literatuur.

27. Vandaar dat het goed is om te lezen, maar dit

ook te blijven balanceren met het lezen van de nodige dosis verhalen. Blijf creatief met alles wat op je pad komt. Verhalen zijn ook weer nodig zodat het niet star en onbuigbaar wordt. Door verhalen wordt alles toepasbaar en flexibel. Het is namelijk een organisme die zich zal moeten kunnen aanpassen. Zonder aanpassingsvermogen sterft ieder systeem.

28. Het is waar alles dun wordt dat alles in elkaar over begint te vloeien. Dat kan niet waar de stad alles vetmest. Zij hebben wel hun fusies, maar die zijn altijd beperkt, en niet van de natuur. Alles wordt dun in de Ramadan, in het komen tot de ontleding. Er is zoveel wat losgelaten moet worden, zoveel vooroordelen.

29. Eenvoud siert de mens, maar de verwende mens ziet dit niet. De verwende mens wil meer en meer en dan op een dag explodeert alles. Het is een droom die niet voor eeuwig in stand gehouden kan worden. Vandaar dat het juist gaat om de natuur-kennis.

30. De xenofobische smetvrees van de stad mogen we zo achter ons laten. In de diepte is toch alles anders. Dan hoor je hele andere geluiden en hebben dingen een totaal andere betekenis, en een totaal andere verhouding. Als we het totaal loslaten dan zal dat een eeuwige wond blijven. Het heeft een medicijn nodig.

31. Ik kwam tot de grootste, eeuwige zwijngenslagstand waaraan ik stierf, en achteraf is dit het beste geweest, want alleen zo komen we tot het eeuwige leven, tot de hemelse openbaring. De zintuigen van de stad moeten eerst ten onder gaan voordat de zintuigen van het paradijs kunnen komen. Alles zal nieuw worden door deze dingen heen. Ik moest eerst dieper om er doorheen te kunnen komen. Eerst is er de bittere gevangenschap.

32. Dit lijden weegt niet op tegen de eeuwigheid die geopenbaard zal worden. Dit lijden is maar een ogenblik. Het lijden is geen doel op zich. Het

spreekt, en verbindt je met de andere wereld, een diepere wereld. Wat een teleurstelling zou het zijn als je later moet beseffen dat je te weinig hebt geleden, zoals in de vele kerken waar het lijden en de lijdens vaak geminacht worden.

33. Wat een teleurstelling zal er zijn als een mens later moet constateren dat hij te weinig heeft geleden, en er zo geen fundament is.

34. Zij die niet lijden en niet willen lijden en meelijden zijn in de golven.

35. Een grote teleurstelling zal het wezen, als alles waarvan je dacht dat het waarheid was een leugen blijkt te zijn. Als alle afgoden die je gekozen hebt tijdens je leven beginnen weg te smelten in je handen.

36. De stad boven de worsteling met het zwijn gezet, boven de hemelse kennis, boven de natuur. Altijd stad en de "meerderheid" gebruiken om alles mee af te meten, terwijl de hemelse kennis zegt : "Gij zult de meerderheid in het kwaad niet volgen." En vaak is het niet eens de meerderheid, maar dat verzinnen ze gewoon, of hebben ze overgenomen van de fabels van anderen. Wie bepaalt wat de meerderheid is en is dat belangrijk ? Is de gewaande meerderheid het belangrijkste voor je ? Dat is heel arm. Dan denk je dat je rijk bent, maar je bent arm en naakt, een blinde. Dan behoort je tot de kerk van Laocidea. Dan ben je lauw.

37. De stad Laodicea lag ten Westen van Kolosse. Het was een Griekse stad die later Turks werd, en uiteindelijk werd verwoest door de Mongoolse invasies. De stad was genoemd naar Laodice, de eerste vrouw van de Griekse Koning Antiochus II die ook Theos werd genoemd (God). In sommige mythes werd hij later door Laodice vergiftigd.

38. Laodicea lag in Frygisch gebied. In de mythologie kwamen diverse koningen daar

vandaan, zoals Midas die alles in goud veranderde wat hij aanraakte, en die de zoon was van koning Gordias, bekend van de Gordiaanse knoop, de onlosmakelijke knoop. Een andere koning was Mygdon die tegen de amazones streed, tegen de geëmancipeerde natuur-vrouwen.

39. Een orakel had gesproken : "Hij die de knoop kan losmaken zal heersen over heel Azië." De knoop werd door het zwaard van Alexander de Grote, de Griekse veroveraar, doorgehakt. Het was mythologisch gezien de poort tussen Europa en Azië.

40. Ook Tantalus kwam uit dit gebied. Tantalus staat bekend om zijn onbereikbaarheid. Alles wat hij wilde vastgrijpen gleed altijd van hem weg, ook als hij iets wilde eten, dan bewoog het voedsel van hem weg, als een beeld van de Ramadan, het vasten, en van de weg van het minimalisme, wat ook het natuurpad is, het leven met wat de natuur je geeft.

41. Dit zijn dus allemaal erg interessante dynamieken omtrend het Laodicea verhaal. Het orakel was het orakel van Sabazios, de Frygische equivalent van Zeus en Jupiter, Jove. Sabazios was een nomadische ruitergod, voor de gnostiek was dat een godin, die voortkwam vanuit de vele paardencultussen van dat gebied. Dit gold ook voor het aanliggende Thracië, en vanuit deze paardencultussen kwam ook Filippi hier voort, wat ook deze naambetekenis heeft. Ook de amazones hadden zulke ruitergodinnen, vrouwen op beesten, die in Europa de valkyries werden genoemd, de strijdgodinnen. De ruiters komen ook weer terug in het boek Openbaring van het Nieuwe Testament van het christendom, als onderdeel van de apocalypse. Het laat de dualiteit zien, het contrast en samenspel tussen het hogere en het lagere. In principe komt het ook neer op de balans tussen kritiek en cryptiek, zodat het ook een zware educatieve factor heeft, als je tot de diepte van de ruiters-dynamiek gaat.

42. De mens ontkomt hier niet aan. Ik was altijd

geobsedeerd in mijn latere jeugd door deze dynamiek in de apocalypse : de ruiters en de vrouwen op beesten. Het boek Openbaring is dus als het orakel van Sabazios, van de vrouw op het beest, van het samenwerken met de elementen en situaties van het leven door kritisch denken en cryptiek. Alles zal per slot van rekening uiteindelijk medewerken ten goede. In die zin is dit ruiterslijk denken. Het is een kunst om de beesten te leren berijden. Dat is ook de diepere boodschap van Filippi. Er is dan eerst wel veel zelfvernedering en zelfkritiek, soms zelfs zelfspot, maar dan is er ook de ruimte voor een intense samenwerking door de cryptiek.

43. De stad en de kerk is gebouwd op Laodiceaans fundament. Toch wordt er ook op de deur van Laodicea geklopt.

44. De troon is een zadel. Eerst moet de mens zelf beteugeld worden met onlosmakelijke knopen, voordat de mens op het zadel kan zitten. Eerst moeten de valse knopen van stad en kerk verbroken worden, zodat de poorten van Azië wijd opengaan, als een beeld van de natuur. Als kind had ik een droom dat er op de deur werd geklopt. Ik deed open en alles werd zwart voor mijn ogen, en ik werd gillend wakker. Nog vaak denk ik terug aan die droom als aan een onlosmakelijke knoop. In latere dromen ging dit verder waarin ik op de rug zat van een beest. Eerst verslindt het beest ons, en daarna berijden wij het beest. Dit is symbolisch voor dat het letterlijke ons eerst aangrijpt, maar daarna zien wij de cryptiek. In die zin zal alles wat wij aanraken "in goud veranderen."

45. Laodice zit op het beest, gewapend met gifpijlen. Zij moet de lagere natuur overwinnen, haar eigen zelf. Het lauwe Laodicea moet vergaan. Dit is geen materieel pad. Het is het pad van Tantalus, het natuurpad waarin wij moeten minderen, tot soberheid kunnen komen, om zo de rijkdom van de natuur te kunnen zien en ervaren.

5.

De uitzending van Amos

1. In het shamanistisch werk is de bedoeling daarvan dat je afdaalt in de onderwereld om daar de gevangenen vrij te zetten.

2. Het is iets indiaans, en in de indiaanse geestelijkheid worden ze ook aangemoedigd op zogenaamde visioen tochten (vision quests) te gaan. Dan ga je de natuur in, dan vast je, in een soort van ramadan, en dan wacht je op visioenen en openbaringen. Maar dit kan ook gewoon in je ziel, op je eigen kamer, of in de tuin.

3. Visioen tochten doe je van binnen, maar ik ben ook wel naar steden gegaan om daar door het centrum te dwalen, wachtende op openbaringen, want juist is er ook weer zoveel in de stad verborgen.

4. In die zin is het leven dus mooi en interessant, en zo ontstaan er kostbare contacten. Je kan in meerdere werelden tegelijk leven.

5. Waarom lijdt de mens ? Opdat de mens leert voelen. Waarom moet de mens leren voelen ? Opdat de mens door leert te vertalen, te transformeren, creatief te zijn. Daar is soms hoge druk voor nodig dus. Lijdt nooit om het lijden zelf. Kijk dieper. En heus, dit is makkelijker gezegd dan gedaan, want je kan zoveel weten, maar dan toch glijdt je weer dieper soms, en dan weet het lijden je toch weer te vinden. Ja, soms kan het leven een nachtmerrie zijn. Soms kun je je omsingeld voelen zodat je geen kant op kan.

6. Waarom voelt de mens zich soms gebonden ? Het is het raadsel van verbondenheid. De mens hoort bij

iets, en soms is dit onontkomelijk. Dan krijg je een boodschap door, maar je kunt het niet vertalen. Je voelt alleen de pijn en de gebondenheid, en je snakt naar adem. Er is zoveel wat de mens niet weet. Alles wat de mens weet is slechts een druppel van een eindeloze oceaan van kennis. De mens is in een diepe slaap. Je hoort het geruis van bulderende rivieren en watervallen op de achtergrond, van een hemelse natuur, maar je kunt het niet grijpen. Het is teveel voor het menselijk verstand. En daarom houden de hersenen het simpel. Maar het is dus iets om naartoe te leven.

7. En de menselijke natuur geeft ook niet zo snel op. Je moet wel doorgaan. Soms kan je niet anders dan sterven, en soms kan je niet anders dan leven. Soms kun je niets anders dan vechten, en soms kun je niets anders doen dan vluchten, gewoon alles loslaten, alles achterlaten, en de natuur inrennen, of wat er dan ook aan afleiding valt te vinden.

8. Soms duik je dan eens in boeken, en blader je door vele boeken, op zoek naar wat rust, wat afleiding, wat andere inzichten, en ga zo maar door. Er is ook zoveel wat we weer moeten vergeten, maar sommige dingen blijven soms prikken, langer dan je lief is. Ook dat hoort er weer bij. Er klopt iets, er steekt iets, er staat iets voor de deur, iets wat je over het hoofd hebt gezien, een bepaalde boodschap. Het is gehuld in doffe ellende, maar dat is slechts een vermomming.

9. De mens mag maken wat er van te maken valt, en er valt nog heel veel van te maken. Ook als je je halfdood voelt, of misschien zelfs dood, dan is dat toch het einde niet. Soms lijken situaties uitzichtloos, maar toch laat de natuurkennis een ander leven zien, een dieper leven.

10. Er bestaat een bovenaardse natuur, een diepere natuur in de natuur, waarmee te communiceren valt, waarmee samen te werken valt, voor een betere wereld, een beter bestaan. Moet dat allemaal weer

via sociale contacten ? Neen. Je mag het in jezelf vinden, in de natuur principes. De mens hier op aarde is overgesocialiseerd en het vreet alles weg. In die zin mogen we een voorbeeld nemen aan de bomen, de bloemen en de planten, die in een veel diepere wereld leven. Zij zijn door het zwarte gat heengegaan en hebben een nieuw leven gevonden, een nieuwe manier van communicatie. Die communicatie is gewoon in jezelf, tussen de verschillende delen van jezelf. Dit zijn eeuwige waarden, eeuwige principes, met eeuwige communicaties. Alles staat al vast, alles is al gebeurd, in zuivere harmonie, en dat mag de mens ontdekken. Daartoe mag de mens ontwaken.

11. Het verleden kan zo een nachtmerrie zijn, en dan kan de herinnering iets om te vrezen zijn, als een roofzuchtig beest wat ons aanvliegt. Als we dan in het oerwoud zijn, en we gaan in ons kanootje of bootje over de groene bosrivieren, dan kan zo'n herinnering ons zo ineens aanvallen als een woeste krokodil. En voordat je het weet heeft het je in de diepte getrokken. Hoe ga je daar mee om ? Ga nooit het oerwoud van de herinneringen in zonder een goede vertaler. Ga nooit in je verleden spitten zonder een goede tolk, want je kan zo op een mijn stappen, een bom vinden. Ga dus nooit het verleden in zonder een goede ontminjer. Het is oorlogsgebied. Maar ja, wat als het je zomaar ineens aanvliegt ? Je bent dan helemaal niet met het verleden bezig, maar ineens staat het voor je, en grijpt je. Dat kan zijn als een ontvoering, en dan ga je weer door zo'n worsteling, die kort of lang duurt.

12. Je kan dat ook als een uitdaging zien, want hoe goed bewapend en beveiligd je ook bent, soms gebeuren die dingen. Je moet de beesten van het oerwoud leren ontdekken en kennen. Hoe werkt het ? Ook daar kan een goede gids over vertellen. Je bent nooit alleen, want het zit in jezelf. Al die beesten bewaken de geheimen van het oerwoud. Ze dragen de sleutels tot geheime grotten en tunnels die leiden tot de diepere natuur, de hemelse watervallen

en rivieren, ja, tot verborgen paradijselijke oceanen. Soms heb je dingen verkeerd begrepen. Je spreekt en denkt in een bepaalde aangeleerde taal, en pikt zo dingen op, maar wat als het in een andere taal iets heel anders betekent?

13. Als je dat gaat leren, dan zijn bepaalde gewaande vijanden ineens je vrienden. Het waren altijd al je vrienden, maar je herkende het niet, omdat het oervlees begon te protesteren.

14. Het oervlees wil namelijk niet dat je vrijkomt, dus die zal jouw vrienden als vijanden bestempelen. Het oervlees gaat dan stoken tussen jou en je vrienden, en laat al hun lieflijke en zorgzame boodschappen verkeerd vertalen. Het leven draait dan grotendeels om zulke misvertalingen. Er is een andere wereld die wacht.

15. In een droom zag ik eens Spanje als in een spiegelbeeld, dus het lag omgedraaid, en het was veel groter en natuurrijker, veel woester, met vele prachtige natuurstranden, en er waren minder mensen. Het viel mij op in die droom dat Italië niet bestond.

16. Het leidt helemaal terug tot de rijder en vrouw op beest mythologieën waarin de vrouw als de vertaler was, als een soort tussenlaag en buffer, om zo het orakel, het beest, uit te leggen. Zo bracht zij de hemelse kennis als Eva.

17. Als je goed oorlog wil voeren, wees dan een goed vertaler.

18. Het letterlijke leidt tot de dood, maar het geletterde leidt tot leven.

19. Naaktheid is een beeld van ontmaskering en openbaring. Alle maskers moeten afgerukt worden.

20. De ballingschap leidt helemaal tot de wildernis, zodat de mens wordt teruggedreven tot de natuur.

21. Ook wordt het rijken banket weggenomen, opdat de mens tot soberheid komt, om zo meer open te staan voor het geestelijke, het diepere.

22. Amos kwam terecht in een gevecht met de priester Amazia van het Noordelijke tien stammenrijk waar Amos naartoe was gezonden. Amazia is niet gediend van de woorden die Amos spreekt, dus hij wil dat Amos weer teruggaat naar het Zuiden, naar Juda. Maar dan richt Amos zich ook tot Amazia, en predikt ook tot hem een zware boodschap. Amos komt dus in een arena terecht en wordt op de proef gesteld, zoals ook Jakob op de proef werd gesteld. Maar ondanks dat blijft Amos wel de boodschap verkondigen.

23. Amos profeteert dan over de komende honger, de komende Ramadan, een groot vasten. De mensen zullen zoeken naar de hemelse woorden, maar ze zullen het niet vinden. De poorten van de hemel zullen gesloten blijven, en liederen zullen worden tot geween. Eerst zal de mens namelijk moeten komen tot de woeste ledigheid om zo geheel los te komen van alle valse, bedriegelijke woorden en liederen.

24. Eerst moet de mens tot diepe verbrokenheid geleid worden. Al het lijden brengt wijngaarden voort met zoete wijn.

25. Dit is de rijpende vrucht van de leerschool van het toetsen. Soms als we het moeilijk hebben en we staan al klaar om de volgende klap op te wachten dan kan zo ineens ons lot keren, omdat het daarvoor het seizoen is.

26. Er is niet alleen maar een oordeel wat steeds erger wordt. Neen. We moeten ons richten op wat het voort brengt, het uiteindelijke doel.

27. Dan lees je over God die het volk oordeelt in de mythologie van Israël, in hun gelijkenissen, en als je dan denkt dat alles nog erger wordt, dan draait God ineens alles om, en dan oordeelt God niet meer, maar dan lokt God het volk tot de wildernis.

28. Vanuit psychologisch opzicht bekeken is de strijd en prediking van Amos binnen hemzelf. Het Noorden is een beeld van de verborgenheid, het onderbewustzijn, waar het tien stammenrijk zich bevindt. Amos moet dus prediken tot zijn onderbewuste identiteiten. Amos woont zelf in het Zuiden, in Juda, het twee-stammenrijk, wat een beeld is van het bewustzijn. Het Zuiden is een beeld van de honger.

29. Het vasten brengt uiteindelijk vrucht voort, wat ook weer een beeld is van het Noorden, namelijk als het sieraad. Het was een natuurlijk mechanisme dat Amos uiteindelijk in het Noordelijke rijk terecht kwam om daar een oogst te hebben. In het Egyptisch is het Zuiden de ontwakning en de openbaring, wat dus eerst in Amos moest gebeuren. Hij werd opgewekt tot een hoger leven.

30. In het Egyptisch is dit de rs, rsi wortel, die ook weer in het Aramees terugkomt, rsy, als het Zuiden. In het Egyptisch is de kn wortel het nomadische aspect van het Zuiden, waardoor Amos dan ook uiteindelijk in het Noorden terecht kwam.

31. In de Egyptologie heeft het Zuiden ook de betekenis van de kern van de mens, het privé gedeelte, de diepte van de mens. Psychologisch gezien moest er een brug komen tussen het Zuiden en het Noorden in Amos, tussen zijn ontwaakte deel en zijn slapende deel. Het slapende, onwetende, onbewuste deel van Amos was woest over zijn komst, als een wild beest.

32. Amos moest dit beest temmen, maar ook van dit beest leren, want het beest in zichzelf droeg dus wel geheimenissen. Amos moest juist komen tot het Noorden om tot een nog grotere ontwakning te komen.

33. Het Noorden, het conflict, wakkerde juist zijn profetische gave aan.

34. Dit is het toetswater wat wordt opgewekt in de ontlediging van alles. Dit is de hemelse rechtspraak die de balans terug zou brengen.

35. Dit is de vrucht van het vasten, de hongerperiode waarin de mens ontledigd wordt, en tegelijkertijd de vrucht van het toetsen, wat tegelijkertijd een groot oordeel is, als het afsterven van de lagere wil en valse identiteit. De mens kan tot verdiepte en vernieuwde herinneringen komen door het vergeten van het vorige.

36. De oude, kortzichtige toetsmethodes worden afgedaan, om zo te komen tot diepere, hemelse toetsmethodes. De gave van onderscheiding zal hersteld worden.

37. De uitverkiezing, een groot en zwaar apparaat in de wat zwaardere kerken, waar veel mensen bang voor zijn. Het komt er op neer dat je daar eigenlijk niets aan kan doen. Alles staat al vast, en God heeft mensen kris kras uitverkoren en andere mensen verworpen. In de lichtere kerken kom je dan het tegenovergestelde tegen waar alles zo gemakkelijk is gemaakt dat je alleen maar even een opzegversje hoeft te doen, en dan ben je door God uitverkoren, hoe je verder dan ook leeft. Zo heeft iedere kerk zijn eigen "uitverkiezing". In sommige kerken kun je het kopen, en in andere kerken dus via een opzegversje of wat wachtwoorden, maar in de zwaardere kerken is er dat loodzware gewicht, dat zwaard van Damocles wat aan een dun draadje boven je hoofd bungelt, wat vertelt dat God alles geheel heeft beslist, en dat niemand daar verder iets aan kan doen.

38. In beide gevallen, zowel in de zware hoek als in de lichte hoek, wordt er nogal wolkerig over gedaan, en is de logica totaal van de aardbodem verdwenen. Zwaardere kerken worden overstuurd als het geloof te gemakkelijk wordt gemaakt, bijvoorbeeld door een opzegversje, dus daarom hebben ze het zware apparaat van de uitverkiezing

uit de schuur gehaald, als een woest beest, zodat mensen er niet te gemakkelijk over denken.

39. In de Uitverkiezing valt er niet met God te onderhandelen. Alles staat al vast, maar dat is natuurlijk fatalistisch denken. Vandaar dat veel mensen in de zware kerken ook enorm bang zijn voor de uitverkiezing. Hoe moet je het zien ? Wat is de vertaalsleutel hiertoe ?

40. In het oude Germaanse Europa waren de valkyries of walkuren, oftewel de strijdgodinnen, de uitverkiezers. Dat is ook wat het woord valkyrie betekent : het kiezen van de gevallenen. Zij gingen langs de strijdvelden om te zien wie daadwerkelijk hard en volkomen aan zichzelf gestorven was, en die namen ze op in de hemelvaart. Dit was het oorspronkelijke uitverkiezings-systeem voordat de invasies van menselijke overleveringen en tradities kwamen.

6.

Over de uitverkiezing

1. De offerdienst ging oorspronkelijk over jezelf offeren aan God door aan jezelf af te sterven, waardoor God je "verkiest", in het Hebreeuws : Vayikra, Vaykrya of Wayikra, wat "God roept" betekent, wat hele diepe Indologische wortels heeft in het Sanskrit, namelijk Vaikarya, wat verandering betekent, toepassing, en Vakraya, prijs. De oorspronkelijke uitverkiezing ging dus om iets wat je kon behalen, verdienen, als in een wederzijdse relatie.

2. De uitverkiezing komt van twee kanten en is een heel systeem van voorwaardes, van een wetenschap dus.

3. Een verkiezing is dus heel principieel : voldoet

iemand aan de voorwaardes, en zo niet : wat is de weg om aan de voorwaardes te voldoen. De verkiezing is dus ook een roepende, als een oproep tot overgave en zelfopoffering, waarvan de offerdienst een beeld is. Je offert niets anders dan jezelf. De valkyries reden op beesten, als de vrouwen op de beesten. Zij hadden hun lagere natuur getemd, bedwongen, en konden hun lagere natuur ook ordenen en doorvertalen.

4. Kun je rijden op de geschiedenis, op je verleden, op je lagere wil, om het zo ten goede te keren ? Kun je het bruikbaar maken, een ander zicht erop krijgen ?

5. Al het schijnbare lijden wordt tot groot nut. Velen zijn dus geroepen, maar weinigen uitverkoren in de zin dat een heleboel (nog) niet aan de voorwaardes voldoen.

6. Wij zijn allemaal geroepen door de valkyries en om als de valkyries te worden door onze lagere natuur te berijden in plaats van andersom. De valkyries, de strijdgodinnen, roepen nog steeds. Hun uitverkiezingen zijn heilig en diep, maar in de stad en in de kerk zien we hiervan de spiegelbeelden.

7. God verkiest. Daar kan een mens niet over beslissen. Alles staat al vast. Daar kan een mens niets meer aan veranderen.

8. Wat bedoelen we daar dan mee ? We hebben het dan over de bovenaardse natuur-wetten en voorwaardes die al vaststaan en waar niemand iets aan kan veranderen.

9. De uitverkiezingen van mensen en kerken zijn corrupt, dus vandaar dat ze niks in te brengen hebben als ze niet aan de al gestelde en vaste voorwaardes van de natuur voldoen.

10. Het hemelse boek van leerregels staat al vast en dat is hetgene waaraan niets kan veranderen, maar

de mens kan dit wel gaan toepassen in zichzelf, en zo tot een ware, hemelse uitverkiezing worden, als een valkyrie rijdende op het beest. De regels staan vast, maar binnen die regels mag de mens de strijd tegen het kwaad aangaan en overwinnen. De Valkyrie roept, met het boek der roependen in haar hand. Zij blazen hiertoe op de bazuinen.

11. God zei dank voor die uitverkiezing.

12. De ware uitverkiezing, wat verborgen wordt gehouden in de zware kerken van de uitverkiezing, is toets-golven. Dit hebben wij nodig. Hierin wordt de vrucht geboren.

13. Wij mogen zelf vat gaan krijgen op deze hemelse leerschool van het toetsen. De uitverkiezing is ons wapen tegen het kwaad. Het is ons schild.

14. De valkyries zijn de voorschriften van de offerdienst, een andere Hebreeuwse benaming voor het boek Leviticus.

15. In de Aramese grondtekst staat Saul voor Orion. Saul betekent in het Hebreeuws de leegte, de raadpleger van een orakel. Hiertoe kwam Ahn in contact met Saul.

16. Het zijn belangrijke archetypes met een diepe dualistische betekenis.

17. In de hermitische geschriften wordt geopenbaard dat Batseba het wapen van Ahn is. In diepte komt het er op neer dat Batseba de vrucht was van het verslaan (openbaren, begrijpen) van Goliath, als het wapen van Goliath wat in Ahn's handen kwam. Batseba wordt ook Jana genoemd. Jana is ook een term voor de urim, de toetssteen van de offerdienst.

18. In die zin is Batseba een beeld van de uitverkiezing van het toetsen, als het herstel van de gave van onderscheiding.

19. Dit is dus als een baarmoeder, als beeld van de vruchtbaarheid. Het is een orakel waardoor Ahn met de hemel kan communiceren.

20. Dit komt terug in de Ahn en Jana mythologie van Orion.

21. In het kort : de vrucht van het toetsen is het eeuwige touw. Dit is waar de ware uitverkiezing om draait, uitgebeeld door Ahn en Batseba, oftewel Ahn en Jana in de Orionse mythologie.

22. Batseba is Zij die test aan de poorten. Zij is het geheimenis van het hanengevecht, en de glorie van het Woord in de diepte van het paradijs.

23. Gaat daarom in door haar voorhangsels. Als een boog is zij daar, om te oordelen de levenden en de doden. Zij is de speer van Ahn.

24. Zonder de leegte ingaan, is het onmogelijk om daadwerkelijk te toetsen.

25. Dit is ook wat de naam Saul betekent in het Hebreeuws, en zo ook de latere Saul, Paulus. De mens kan geen ware openbaring ontvangen als de mens in de kerk blijft. De mens moet hiertoe alles verlaten en opgeven en de wildernis ingaan, als symbool van de afzondering in de verborgenheid.

26. Wie nog door de mens gezien wil worden komt nooit tot ware openbaring, maar zal misleid worden in zijn eierzucht.

27. En dat is ook wat Saul, de leegte, als beeld van de ramadan, deed. Hij dreef Ahn tot wanhoop en tot de wildernis, waar Ahn naartoe moest vluchten, want Saul, de leegte, zocht zijn lagere natuur te doden.

28. Symbolisch gezien krijgt Saul daardoor een positiever beeld, wat ook weer terugkomt in de

islam, waarin Saul (Talut, Arabisch) de ark terugbracht, een toetser was en begaafd was met grote kennis.

29. De woestijn-ervaring bracht Ahn in grote problemen, maar daardoor ontving hij openbaring, golah, wat tot hem kwam in de vorm van Batseba, de vrucht van overgave.

30. Het verhaal is zowel negatief als positief uit te leggen vanuit het grondwoord, omdat het geschreven is in poëtische, paradoxale talen. En dat is ook de rijkdom ervan.

31. Batseba is de verpersoonlijking van de wapenrusting van Goliath die Ahn bemachtigde. Theologie kan in dat opzicht dus niet zonder de taalkunde. Theologie zonder taalkunde kan al snel kortzichtig en zo tot drogbeeld worden.

32. Vandaar dat er een brug moet komen tussen deze twee dynamieken, opdat er weer verzoening en vrede kan komen op aarde. Het zit te diep in de mens om het zomaar te negeren. We moeten er dwars doorheen om het te herzien. Wij hoeven dat niet te doen vanuit de stad en de kerk, maar wij moeten net als Ahn tot de wildernis gaan, waar een schuilplaats voor ons is.

33. Batseba is dus een vrucht die diep in de wildernis wordt ontvangen. Bathseba is in het Hebreeuws de dochter van overgave. Seba betekent ook zeven, het getal van de volkomenheid, als een volkomen overgave en offer. In het verhaal van Salomo, Ahn's zoon, wordt hij met geschenken beladen door de koningin van Seba, vanwege zijn grote wijsheid.

34. Alleen de hongertocht kan terugleiden tot de geestelijke gaven, zoals ook Paulus (Saul, leegte) leidde tot de geestelijke gaven, en de geestelijke wapenrusting. De geestelijke gaven en de wapenrusting komen dus voort vanuit het toetsen,

vanuit het verslaan van de lagere natuur.

35. Als Filippi wordt de mens dan op het beest geheven. Alleen door de hongertocht wordt de mens een hemels strijder.

36. In de woestijn groeit niet veel, maar wat er groeit is als het druppelen van de hemel. We hebben niet veel nodig. Als we teveel nemen groeien we vast, zoals dat in de stad gebeurt.

37. Vandaar dat de druk van Saul, van de hongertocht, ons tot de woestijn trekt, en dit is voor onze bescherming en ons behoud.

38. Sion is de Ahnitische vesting, de eeuwige nederzetting, wat in het grondwoord van het Hebreeuws de hemelse wildernis is.

39. Een ieder die de stadse kerk heeft verlaten en komt tot het diepe Sion in de wildernis, het achterliggende, het verborgene, zal zo ingewijd worden op de lijdensschool om zo de leerregels te leren.

40. De leerregels brengen noodzakelijke slagen aan. De lagere natuur van het oervlees wordt gedood door de leerregels, oftewel vertaald, herschapen. De dood zal blijven woeden totdat de mens dit geheimenis van de symbolische dood heeft begrepen.

41. Dit gebeurt alleen op het smalle pad, als de mens door de enge poort gaat. Die leidt terug tot een vergeten en verlaten wildernis, tot Sion.

42. Het eeuwige touw is de uitverkiezing van de valkyries, waarvan de zwaar kerkelijke uitverkiezing een spiegelbeeld is. Dit is in de handen van hen die in Sion wonen.

43. Het lijden is ervoor zodat de mens geen toevlucht zoekt in ijdele dingen, maar alleen bij God. Dat is het doel van de aanvechtingen, dat de mens het niet meer zoekt bij de mens, maar in het

diepe geestelijke, in afzondering. Hiertoe is alle beproeving. Het drijft de mens tot Sion.

44. Ik had een droom waarin ik alleen was in de velden aan de rand van een bos. Ik zag verderop een natuur-vrouw staan, en ik liep op haar af. Ik zei tegen haar : "Neem me mee naar huis." Ze zei toen : "Dat kan ik niet. Je moet de psalmen bestuderen. Daarin zijn wij verborgen."

45. Het ijdele materialisme zal vergaan, maar wij moeten jagen naar de roeping die God ons gegeven heeft. God, het geestelijke, roept ons, heeft een groot plan met ons.

46. Alle ijdelheid zal vergaan, want je grijpt het en het zal al beginnen weg te vagen. Sion is in de natuur. Wij mogen alles vergeten wat achter ons ligt, en ons uitstrekken naar datgene wat voor ons ligt, de roeping van God.

47. Zo krijgt je leven waarde en invulling. Verdoe je tijd niet met altijd maar weer zoeken naar de verloren gegane tijd. Er is een hogere roeping. De stad roept ook, en de stad heeft ook een plan met je, maar dit is een valse roeping die alleen maar verderf brengt. Hoe lang zult gij de ijdelheid nog beminnen ? Hoe lang zult gij uw tijd nog verdoen ? Het gaat niet om het leven in de stad, maar om het leven in Sion, dwars door alles heen.

48. Velen kiezen voor een voorspoedig leven in plaats van voor een geestelijk leven, maar voorspoed op zich kan de mens niet helpen. Het is maar tijdelijk. Maar de diepte van het geestelijk leven leidt tot het eeuwig leven.

49. De waarheid is eeuwig, maar de leugen is slechts tijdelijk. De leugen is ook het vooroordeel, waar de rechtvaardigen mee omringd zijn. Altijd maar weer worden hun woorden verdraaid en uit het verband gerukt, en dat niet als een vraag of als een ernstig zoeken, een wikken en wegen, maar als een

hard, vaststaand vooroordeel, als een etiket. Hun zielen worden hiermee dag en nacht doorboord. Dit zondert hen nog meer af, en is de sleutel tot Sion.

50. Er is dus geen bevrijding door zomaar opzegversjes of wachtwoorden, maar door diepe studie, en dan gaat de mens ook zien wat bevrijding nu eigenlijk betekent. Het is de bevrijding van de lagere natuur.

51. Waarom is de ware, heilige uitverkiezing zo belangrijk ? Opdat we zullen weten dat mensenvlees wat ons kwelt en ons onderhevig laat zijn aan hun valse verkiezingssstelsels niet het laatste woord heeft.

52. Op aarde worden we aan allerlei aardse, religieuze verkiezingen blootgesteld die puur zijn opgesteld door de hoogmoedige mens, voor een markt. Wat wordt er hierin met de ellebogen gewerkt. Wij mogen dus rust vinden in de hemelse uitverkiezing, waarin het persoonlijk gaat tussen God en de mens. Geen vlees kan hier tegenin gaan.

53. Als wij aan de hemelse voorwaarden voldoen, dan groeien wij in kennis door studie, ook al betekent dat dat we tegen aardse voorwaardes in moeten gaan, die mensen en kerken hebben opgesteld. Alle menselijke kennis mag stukbreken op de hemelse uitverkiezing.

54. De hemelse uitverkiezing komt van twee kanten. Telkens weer is het de vraag : Kiezen we de korte weg van compromissen of de lange weg van voorzichtigheid en studie ?

55. Het is een diep duister gat van nachtmerries, waarin Ahn neerdaalt op zijn bed. Hij is omsingeld door de werkers van de ongerechtigheid, de "wil niet" en "weet niet" generatie.

56. Hij wordt vals berecht, maar hij weet dat de ware uitverkiezing veel dieper ligt, en dat door dit

hemelse metaal de vijand toch uiteindelijk moet loslaten en beschaamd zal worden.

57. Het richten, oordelen, is in zowel het Hebreeuws als het Aramees het maken van beslissingen, het verkiezen.

58. Ahn ontvangt het recht in de mate waarin hij rechtvaardig is, wat weer wijst op hoe de heilige uitverkiezing werkt.

59. Die uitverkiezing stippelt dus het gehele pad uit, en is niet alleen maar beperkt tot toegang tot God. De heilige uitverkiezing mag ons leiden, stap voor stap. Het verkiest ook ons pad, en de mate van tucht die nodig is in ons leven.

60. Wij kunnen ons uitstrekken naar het oordeel over de lagere wil van de mens die ons onderdrukt, maar wat houdt dit oordeel in ? Het gaat om het toetsen, en dat ligt geheel in de handen van de mens zelf.

61. De mens zal zelf moeten leren toetsen en daardoor onderscheiden, wat in het Hebreeuws en Aramees ook bij de uitverkiezing behoort. Menselijk toetsen, menselijk onderscheiden en oordelen is niet waterdicht en maakt grote brokken. Vandaar dat de mens moet terugkeren tot de heilige uitverkiezing. Dit is de leerschool van het toetsen.

62. Dit heeft niks met stadse wijsheid te maken die overal verkocht wordt en overal wordt geprezen. Neen. Het is de dwaasheid van de golven van het toetsen.

63. Het dwaze van God is wijzer dan de wijsheid van de stad. De ware intelligentie gaat zo diep dat velen het niet kunnen en willen volgen. Het maakt geen compromissen, het is niet eerzuchtig, houdt zich niet bezig met kerkgroei-statistieken.

64. Het brengt geen vrede, maar de golven van het

toetsen. De boodschap van de toetsende zee is offensief. Het is strijders-intellectualiteit, en niets anders. Het werkt met strategie om de oorlog te winnen, en niet om een product te verkopen.

7.

De Sanskrite fundamenteën van Galaten

1. Vanuit onze zwakheid zal het gebeuren, niet vanuit onze sterkte. Zwakheid, leegheid, is de sleutel. Het maakt verbinding met het bovennatuurlijke, wat een hemelse kracht is. Daarom zeggen we : Als we zwak zijn, zijn we sterk. Alles wijst terug op de grotere natuur.

2. Luther noemt dit het vreemde werk van God, dat God de mens zwak maakt, zoals Jesaja zegt : God's werk zal vreemd zijn.

3. Eerst moet het vreemde werk van ontlediging gedaan worden.

4. Calvijn stelde dat als wij willen dat God ons bijstaat, dan zullen we ons onder God's leiding moeten plaatsen. Hij stelt echter dat God in het verborgene is, omdat het niet altijd tijd is voor openbaring. Vernedering moet er namelijk eerst zijn, omdat de mens dit nodig heeft, waarvan Luther dus zegt dat dit het vreemde werk van God is.

5. Als wij aan God vragen de vijand te verslaan, dan worden we zelf onder het hanengevecht vernederd, omdat wij zelf onze grootste vijand zijn, en de vijand in ons is, ons vlees is.

6. Calvijn stelt dan dat het lijden lang nodig is tot het temmen van de mens. God is er daarom niet om de beproeving te voorkomen.

7. Dit is de terug naar de natuur oproep. Alleen in de zuivere natuur vind de mens heil. De rest is allemaal illusie, dwaasheid en misleiding.

8. Wij mogen alleen datgene nemen wat de Heere ons heeft gegeven. Niets meer.

9. Het contact met God is niet zomaar gebaseerd op het luisteren naar een stem, maar is gebaseerd op het leren van de leerregels van de hemelse wetenschap. Het is een studie.

10. Het hemelse Woord ontvangen we in hemelse vrees, oftewel zorgvuldigheid en tederheid, in het toetsen.

11. Mozes stond er dan wel tussen, maar dit is een metafoor voor de gebrachte boodschap : "wat uit het water komt", "uit het woord", als de profetie. Het komt uit de urim, de toetssteen. Deze kan alleen benaderd worden met hemelse vreze.

12. Het horen van God's stem heeft zware consequenties. Je sterft erdoor af aan jezelf. Het is niet iets waar lichtzinnig over gedaan mag worden.

13. Er mogen geen compromissen gesloten worden.

14. Alleen als wij God verkiezen worden wij uitverkoren.

15. Het water is het Woord des hemels, en Mozes is een metafoor van de profetie die daaruit genomen wordt om tot het volk te gaan.

16. Degene die alleen maar één kant van die verhalen begrijpt is een ongeletterde.

17. Zowel het Jodendom als het christendom is Egyptisch goed, gesticht door de Egyptenaar en Egyptoloog Mozes. Wie dus deze twee religies niet vanuit Egyptisch verband bekijkt is dwalende.

18. Zodra de mens God zoekt, zal de vijand allereerst de lasten verzwaren.

19. Wanneer wij willen dat we sterker zijn, wil God dat we zwakker zijn, om een dieper pad te vinden, een eeuwig pad. Kracht is een illusie. Kracht verandert niets, maar laat alles vastgroeien. Zwak zijn, open zijn, nederig zijn, leeg zijn, opent de deuren van de eeuwige wijsheid.

20. God wil dat we gevoelig zijn. Wanneer wij het materiele willen, wil God dat we er langsheen kijken. Kijk er doorheen, en vindt het diepere.

21. God is dat wat alles doordringt. God heeft in die zin geen smetvrees, maar mengt alles en maakt er iets moois van. God kan alles tot grotere diepte leiden, om zo alles te veranderen.

22. Dit komen we ook weer tegen bij Hosea die met een hoer moest trouwen als een beeld van het dieper erin gaan om eruit te komen, wat de diepere betekenis is van het mandaat : "Hebt uw vijanden lief".

23. Liefde is een baarmoeder in het Hebreeuws, dus het betekent dat we alles tot wedergeboorte kunnen brengen, in een andere context kunnen plaatsen, dingen op waarde kunnen schatten.

24. Dit zijn allemaal beelden van het contact hebben met het vreemde, de andere wereld. Het is ook verbonden aan David die de wapenrusting van Goliath nam, waarvan Batseba de verpersoonlijking was, als het orakel wat Ahn raadpleegde.

25. De loonsgevallen van de Orionse natuurvrouw van de grote, zwarte duisternis, van het afsterven van het ego, zijn de bruidsgaven. Het betekent vernietiging, bruid en huwelijk, wat dus een allegorie is van het offeren van het ego.

26. Wanneer een mens deze heilige bruidgaven

aanraakt, als het eerlijk verdiende bruidslon, dan sterft het ego af. Het zijn wapenen die eerst met de mens zelf zullen afrekenen. Alleen door de heilige, eeuwige dood van het ego, kan de mens deelnemen aan deze oorlog.

27. Ook komt deze natuurvrouw terug in Kolosse, als de onderscheidende en dus ook verzoenende hemelse kennis. Kolosse is de spiegelende kennis, als een belangrijke dynamiek in het geheel, een belangrijke kraal, een belangrijke schakel van het heilige sieraad.

28. De verbinding tussen Galati en Kolossi is een oerhieroglyph van het visnet waarin de natuurvrouw haar ellebogen heeft gespreid om de mens tot haar te nemen.

29. Het leidt tot de heilige gebondenheid tot het afsterven van het ego in Galati, en zo tot Kolossi het hemelse woord te komen.

30. Het is een allegorie van de mens komende tot de zwarte baarmoeder. De Kolossi-spiegel is de bewaker. Het is het geheimschrift van de onderwereld. Alleen door de Galati sleutel kan een mens tot de Kolossi-spiegel gaan. Dit is een groot geheimenis.

31. Het boek Galaten heeft in het Sanskrit de wortel galati, wat onthechting betekent, het afdalen, het vallen. Eerst moet de mens loskomen van het materialisme. De boodschap van Galaten is dat het niet om uiterlijke tekenen gaat. Het gaat niet om wachtwoorden, maar om het diepere werk. De mens moet geen eigen koninkrijkes bouwen, en ook geen naam voor zichzelf. De mens moet daar geheel van loskomen. Eerzucht en naammakerij zijn valse geesten. De mens zal nooit tot Kolossi komen, als de mens nog zulke afgoden in het hart draagt.

32. Het is de onderscheiding en ook de verzoening met de hemelse realiteit, wat gewoon puur het

toetsen is.

33. Het afdalen in de onderwereld, is belangrijk om het ego te onderscheiden en af te leggen. Dit is de boom van kennis en onderscheiding. Hier hangen de vruchten van zowel Galati als Kolossi. De mens is door al het materialisme geestelijk failliet gegaan.

34. Laat u niet meer tegenhouden door de uiterlijke tekenen van de kerk, maar ga de diepte in. Kolosse gaat over het opgroeien in de rechte kennis, in de spiegelende kennis van de geestelijke oorlogsvoering, als een toerusting van de heiligen.

35. Kolosse gaat over het vrucht dragen door verbinding met Haar, nadat het ego is gevallen in de putten van Galati. In Kolossi wordt de gemeente toegerust, nadat de gemeente diep in de hongertocht is gegaan. Kolossi is als een mijnenstelsel. Eerst raakt de mens hierin verdwaald en verstrikt, om eerst door de Galati-ervaring tot een dieper pasen te komen. Hier komt de mens tot de heilige tekenen van het hart, de geestelijke en hemelse tekenen die eeuwigheids-waarde hebben.

36. Alles krijgt hier een diepere betekenis, en de diepere structuren worden geopenbaard. Dit is een vast, aansluitend werk. De mens is zo klaar om deel te worden van het grotere geheel, wat ook de woordbetekenis van Kolosse is. De mens moet hier de lagere wet van het ego volkomen loslaten, om zo deel te hebben aan de openbaring van de hogere wet van de prediking van de eeuwige kennis.

37. Dit wordt niet geopenbaard aan hen die denken wijs te zijn, maar aan kinderen, zij die uit de baarmoeder komen. Zij die in verbinding staan met hun geestelijke en hemelse moeder.

38. Zij komen voort uit een duisternis waarin de vleselijke, arrogante wijsheid van hun ego is gestorven. Zij worden voortgetrokken door iets wat ze niet begrijpen, maar het is niet de stad, niet hun

ego wat ze hebben afgelegd. Zij worden door de diepere natuur geroepen. Zij hebben de diepte van de psalmen gezien.

39. Zij is die de vijand, het ego, heeft verslagen. Dat is waaraan de mens zichzelf moet hervormen. De mens moet haar ontvangen en zoals Haar worden. Het is een belangrijk archetype verankerd in de diepte van de ziel van de mens. De mens kan dit accepteren en zich erdoor laten onderwijzen, of het archetype zal de mens ten onder brengen als deze mens nog steeds vastkleeft aan het ego.

40. Het is dus buigen of breken als de mens komt tot dit geheimenis.

41. Zij is eeuwige tijd, de verslinder van tijd. Alles is in haar tot volmaaktheid gekomen. De mens kan aan haar niet ontkomen. De mens moet daarom klaar komen met dit geheimenis. Er ligt hierin een grote opdracht voor de mens.

42. Zij is de oorlog tegen het ego, en de verwoesting van het ego.

43. Het is het moment waarop de zintuigen openbreken, door de dood van het ego. Zo raakt de mens verstrikt in de heilige gebondenheid.

44. Het is een beeld van de wedergeboorte, waarin de man zijn innerlijke kind vindt. Hij moet in en rondom de baarmoeder blijven, als het heilige zoonschap. Hij moet op de moeder leren vertrouwen, het leren leven door verbondenheid aan haar.

45. Het gaat over het groeien in het huis van Jakob door het zoonschap. Jakob was ook een tentjongen, een moederskind, als tegengesteld aan Ezau die er altijd op uit ging.

8.

De vleselijke en de geestelijke Eva

1. Zij is de moeilijk benaderbare, omdat ze staat voor de voorschriften en condities van de geestelijke oorlogsvoering, en dit heeft zijn wortels in de indiaanse Orionse natuurvrouw "Èrk" met haar hangende vis, als de vissersvrouw van mensen.

2. Zij die het pad verlaten zullen door haar worden vernietigd.

3. Het wandelen op het pad is het houden van de geboden.

4. Men wordt in de wildernis geboren door het pad.

5. De besnijdenis gebeurt door het pad.

6. Het is een oproep om het goede en ware pad te onderwijzen.

7. Het is de belichaming van de toorn van de hemelse kennis, de woede, over de zonden van de mensheid.

8. Zij strijdt tegen de mannelijke zondemachten die de wereld beheersen. Zij is een woeste natuurvrouw van de wildernis, maar zeer geduldig.

9. Dit is iets geestelijks, niet iets materieels, maar het kan zich wel materieel manifesteren.

10. Er is wat dat aangaat dan ook weer heilige materie, maar de bron is in de geestelijke gewesten.

11. Eva de hemelse vissersvrouw is de wortel van Ahn.

12. Èrk begint met natuur-steden en hoe dieper je in

Èrk komt, hoe meer wildernis. Je moet dus eerst door een groot orakel heen, het orakel van Èrk. Hier zijn ook kerken.

13. Ook hebben de kerken kerkvaders zoals Manisferus. We hebben hier dan te maken met natuur-religies, natuur-mengsels, het brug-principe.

14. Als eerste is daar ook het Hosea principe dat je je soms moet hechten aan onreine dingen om het zo rein te maken door het vermengen, om te komen tot de reine kern. Hosea moest hier doorheen toen hij met de hoer Gomer trouwde, als beeld van het onbekende en vreemde waarmee verbindingen moeten komen, zodat alles gerangschikt kan worden.

15. Ook is het een beeld van de natuurvrouw die de man weer terugneemt nadat de man onrein is geworden doordat de man werd uitgezonden naar vuil gebied voor een opdracht. De natuurvrouw neemt de man weer binnen na de geestelijke jacht.

16. Hosea (Howshea, Hebr.) moest met een zondares trouwen, om te laten zien hoe God getrouwd was met het zondige volk Israël.

17. De onreine, vervuilde ziel in de onderwereld komt tot de poort van de natuurvrouw, en wordt of verworpen, of aangenomen, gebaseerd op een test.

18. Er is een lied, een spreuk tegen de zondemachten van het water. Dit lied is een lofzang tot de natuurvrouw. Zo krijgt de ziel toegang tot haar melk.

19. De ziel wordt door haar touw uit het water getrokken.

20. Adam komt zo symbolisch gezien in een intieme relatie met de Kennis, maar moet hiervoor alles afleggen.

21. Zefanja was de zoon van Cush, wat zwartheid betekent. Hij was de zoon van de duisternis waarin de kennis opgeborgen ligt. Hij is de zoon van de duistere leegte, van de hongertocht.

22. Cush was de zoon van Gadai-yah, als de Grote Yah, Havah, Eva. Er is dus een verschil tussen de lagere, vleeselijke Eva, en de grote, geestelijke Eva van de hemelse kennis. Telkens is er die spiegeling.

23. Gadai-yah was de zoon van Amariyah, wat betekent de Yah, Havah, Eva, die in het hart spreekt. Dit is dus iets profetisch waar Zefanja naartoe leidt : de bron van het Woord.

24. Deze boom is dus als de geslachts-wijnstok van Zefanja.

9.

De diepere uitverkiezing ; het spotkleed als loon

1. Zij is de visser van mensen. De netten bestaan altijd uit profetie, het hemelse Woord, wat zich ook weer emaneert tot lagere vormen.

2. Het gaat niet zomaar om profetie, om op de uitkijk te zijn voor woorden van de Heer. Het gaat om het terugkeren tot de natuur, om de natuurlijke processen en principes onder ogen te komen. Het is een geestelijke oorlog. Zomaar met profetische dingen bezig zijn is dus niet genoeg. Het gaat om het dieper doordringen in de lagen van de natuur om zo de stadse profetie los te laten.

3. De natuur-soldaat gaat niet te werk door brute kracht en directe, grove geweldadigheid. Neen. De natuur-soldaat werkt door onderwijs.

4. Hij gaat niet zomaar alleen op pad om met de

botte bijl eigen rechter te spelen.

5. De soldaat werkt door inzicht, door openbaring, en dit is verbonden aan de hemelse natuur en is afremmend, niet overmoedig.

6. Het is tegengesteld aan de stad die in overmoed leeft, alhoewel er wel natuursteden zijn die metaforisch de natuur-principes gestalte geven, uitbeelden.

7. De mens staat erom bekend vaak het heft in eigen hand te nemen. Ook al is de mens dan vaak niet gewelddadig, kan de mens toch gewelddadig zijn in zijn gedachten en fantasieën.

8. De mens moet terug naar school en de economie leren. Alles gaat door rekeningetjes en is puur financieel, in de zin van loon, schuld en betaling. Het is niet aan de mens te bepalen hoe dat zich in iemands leven manifesteert. De mens moet dus oppassen met vals oordeel en valse verwensing.

9. Alles werkt door de school, door studie. Als daar een gat in valt, dan is alles verloren. De mens moet dus terugkeren tot de natuur-school. De mens moet de stadse school verlaten, want die houdt alle horror en ellende in stand. De stadse school is een zinkend schip met veel lekken, die alleen gedicht kunnen worden door de natuur.

10. De natuur school is te vinden in de dieptes van Orion, in Èrk.

11. Het oervlees komt binnen waar een mens niet hyperbolisch kan denken. Hyperbolisch is vertaalt tot de natuur, de hemelse natuur.

12. Dit hele aardse bestaan is het orakel van Èrk, vol van valstrikken, vol van geheime doorgangen, en er moet een gids bijkomen om er goed doorheen te komen. Èrk is het indiaanse Orion, in West Orion, over de grote Orion oceaan.

13. Dit is dus een heel belangrijk punt op de tocht door Orion. Het orakel moet verstaan worden. Het aardse bestaan is een puzzel. Hoe we met die puzzel omgaan bepaald waar we naartoe gaan.

14. Ezau dronk van het kommetje rode soep, als een beeld van het lijden, en kon zo niets meer afmaken. Alles gebeurde half. Hij moest leven van snippers, als een beeld van de wildernis. In de wildernis is niets klaar. Alles is wild. Alles is gevaarlijk. Het is ongetemd. Dit is hoe het paradijs werkt. Adam mag geen stad voor zichzelf bouwen, en geen naam maken. Hij moet in de natuur blijven, en komen tot de diepte. Elke hoogte zou afbreken.

15. Het bracht hem tot grote zwakte. Dit is wat de gave doet. Het laat niets heel van de mens. Alles moet de verbrokenheid in. De profetische gave leidt tot diepe woestijnen, tot grote duisternis, maar de zintuigen gaan open, en dat is het allerbelangrijkste.

16. Het loon is 'spot'. Het directe is namelijk gevaarlijk. Spot is een abstractie van loon. Ook is het de test van loon. Als wij het spotkleed niet willen dragen, dan komen we nooit tot waarlijk loon. Wij mogen het spotkleed zien als loon.

17. De bedoeling is dat de mens zo afgezonderd wordt, en zo kan de mens gehoor geven aan de roeping die op zijn leven rust. Hier mag de mens dus ook dankbaar voor zijn, maar weer geld : Als de mens bouwt met dankbaarheid zal ook zijn dankbaarheid afgebroken worden. Teveel dankbaarheid kan namelijk in slaap sussen. Er moet ook gewerkt worden, en geleden, en diep lijden leidt tot een heilig klagen, als een klagen in geestelijke oorlogsvoering.

18. Allereerst is dat een klagen over het ego, over de zondemachten. Het is zeer zeker geen vleselijk klagen. Alles wat de mens opbouwt zal maar een druppel van over blijven, opdat de mens verder kan

komen, en niet in hoogmoed en overmoed ten gronde gaat.

19. Adam daalde als Ra in de onderwereld, om diepe lessen te leren, om te komen tot de geestelijke hongertocht. Adam kwam uit de aarde, en moest weer wederkeren tot de aarde. De mens wordt geschapen vanuit de aarde en zijn ziel vanuit de leegte, vanuit het niets.

20. De uitverkiezing door Abraham is niet genoeg, maar de mens moet ook uitverkoren zijn door Jakob, als een diepere uitverkiezing.

21. Door het hele Jakob en Ezau verhaal kan die uitverkiezing verdiept worden.

22. Ik kan er niet genoeg op hameren hoe belangrijk het is dat alle zintuigen in de geestelijke wereld geopend moeten zijn. Als één zintuig mist, dan ga je daar zeker de gevolgen van krijgen vroeg of laat. Het gaat om het grote verband, anders gaan de blinden de blinden leiden.

23. Ook is het niet voldoende om alleen maar op bepaalde tijdstippen geestelijke gevoeligheid te hebben in de vorm van een visioen, een beeld, een droom, een nachtgezicht of een profetie.

24. Nu, daar kom je als mens niet zomaar, maar het is goed om ernaar uit te strekken. De mens kent ook zijn droge periodes en die zijn ook belangrijk : de tocht door de woestijn, maar met het uiteindelijke doel dat de geestelijke zintuigen dieper geopend gaan worden.

25. Er zijn vele zintuigen in de geestelijke wereld, en die moeten met elkaar in balans komen en hun volgorde kennen.

26. Ook is er het belang van vaagheid, mist, het halve, om zo juist de zintuigen te trainen. Als alles ons zomaar in de schoot wordt geworpen, dan

worden onze zintuigen lui.

27. Er zijn altijd uitzonderingen op de regel. De geestelijke wereld is groot en diep, en zo zijn de principes daarvan dat ook. Iedere situatie is weer uniek.

28. Waarom is monotheïsme belangrijk ? Manifesteert het goddelijke zich niet overal op verschillende manieren ? Toch is het dan die ene God, die ene kennis. Het is een metafoor voor het ware pad waarvan je niet mag afwijken, maar dit pad kan zich natuurlijk op allerlei manieren en in allerlei culturen manifesteren. Het gaat niet om wachtwoorden.

29. In die zin is monotheïsme rust en verademing. Wij moeten in beelden leren spreken, anders wordt het te vermoeiend en ingewikkeld. Het is een heel eenvoudig model, wat we dus nooit letterlijk mogen nemen, maar puur als een hulpmiddel. In die zin zijn monotheïstische talen handig.

30. Wij kunnen en mogen deze mythes dus niet letterlijk nemen, niet alleen vanwege de grondtekst, maar zelfs vanwege de verhalen zelf die laten zien dat het geestelijk is, als een gelijkenis.

31. Alleen binnen de verhalende strategie van de hemelse kennis kan het zijn plaats en diepte hebben.

32. Dit betekent : eenheid in verscheidenheid. Daarom moet de mens exotisch blijven denken.

10.

Het pad van Zefanja

1. Zukki is de stam die het volk van Ishmael door de woestijn leidde tot het beloofde land.

Ishmael is het archetype van het toetsen, en komt zo aan door de woestijn in het beloofde land, wat een beeld is van reformatie.

2. Ishmael komt tot de zwarte steen in het beloofde land, na het testen, na de tocht door de woestijn. Dan kan Ishmael uiteindelijk de verborgenheid ingaan. Dit is het resultaat van het toetsen, het worstelen.

3. De mens moet weer afdalen in de aarde, in de onderwereld, om tot wedergeboorte te komen. Alle valse, hoogmoedige, vleselijke wijsheid moet weggehaald worden. Het zou gebeuren als door een dief in de nacht.

4. Ezau zou geheel doorzocht worden voor verborgen sieraden.

5. Niet de publiciteit en de populariteit is het antwoord, maar het bouwen van de hemelse kennis zonder compromissen te sluiten, desnoods in het verborgene. Het gaat erom tot de diepere kennis te komen, tot de Grote Kennis.

6. Als je dieper gaat en niet stilstaat dan kom je onherroepelijk meer en meer het eeuwige touw van de natuur tegen.

7. Zefanjah betekent de diepte van God. Een heleboel mensen willen niet horen wat de oordeelsprofeten te zeggen hebben.

8. Bathsheba is een beeld van de psalmen. Zij is de openbaring van de eeuwige kennis.

9. We moeten "kreupel" worden als Jakob, geslagen totdat we gevoelig zijn geworden, in verbrokenheid en droefheid, komen tot de leegte om zo de heilige gebondenheid te ontvangen, in grote afzondering. We mogen geen deel hebben aan stadse feesten. Wij

moeten tot een wildernis-psalm gesteld worden.

10. Dit is het pad van Zefanja, van de diepte van God. Er wordt gesproken over een overblijfsel. De rest zal vergaan. Er moet door heel wat voorhangsels heengegaan worden. Het pad van Zefanja leidt tot het diepste van de tent geheimen.

11. Op het pad van Zefanja zal alle hoogmoed en overmoed uit de mens worden weggesneden. De mens zal op het pad van vertraging gaan om geduld te leren. Hierin zullen alle tussenstappen zich bekend maken.

12. Het oordeel over de stad en de markt wordt door Zefanja bekend gemaakt.

13. Dit oordeel is een oordeel in de mens zelf, wat uitgevoerd wordt naarmate de mens dieper gaat. Het is dus geen wachten op het oordeel, maar men moet dieper gaan om dit oordeel te ontmoeten.

14. Zefanja spreekt de rechters van de valse stad als zijnde avondwolven die niets overlaten tot de morgen. Er wordt niet rechtgesproken om het recht, maar om geld. Het is een betoog tegen het materialisme.

15. Zefanja profeteerde in de dagen van Josia, de hervormer. Hij was de zoon van Cush, wat zwart betekent. Hierin ligt het zoonschap tot de duistere wildernis moeder.

16. De Egyptische wortel van Zefanja, Shefi, is een vorm van Osiris, die ook wel Aser werd genoemd. Shef of shefa of sheft is in het Egyptisch de overweldiging, de onderwerping, de gevangenneming.

17. In het Hebreeuws is dit shebuwth, want dit wordt uitgesproken als shevuth, wat zowel in het Egyptisch als het Hebreeuws de sft wortel heeft. Dit staat niet op zichzelf want het Aramees zegt dat er

vertaling zou komen van het woord "heilige gevangenschap" als de heilige gebondenheid.

18. Wat betekent het ? Sheft betekent in het Egyptisch ook boek, document, geschrift. De touwen of ketens waarmee de mens verbonden is met de hemelse kennis is het Woord.

19. De hemelse kennis zweeft er niet bij als een vage wolk. De gevangenschap is dus ook niet vaag, maar een school, een boek, zoals de heiligen veilig in boeken zullen wonen. Zij zullen leven in verhalen, in mythe.

20. Aser heeft diepe Orions-indiaanse wortels in Èrk als Suri. Dit is de totale overgave en onderwerping, de kennis die doet knielen. Uiteindelijk moeten we de wortels van Zefanja dus zoeken in Orion.

21. Assur, oftewel Suri in het Orions-indiaans, is de drager van kennis, het Woord. Dit bracht Adam tot knielen.

22. De ibis-vogel stijgt boven alles uit, als het hemelse woord, als de toetsen en beproever, als de geestelijke rijkdom van het Woord en de overgave daaraan (logos-shama).

23. Al met al leidt Zefanja dus ook terug naar Ezau, die dus door het kommetje van het rode moest sterven aan zichzelf om zo tot de eeuwige rust te komen. Wij moeten de eeuwige sabbath binnengaan. Ook aan het letterlijke moeten wij afsterven. Hiertoe is dus het pad van Zefanja aangelegd.

24. De mens moet leren leven vanuit de eeuwige rust. Dit is zeker niet iets passiefs, maar een fundament. Er wordt in rust gezaaid en in kennis geoogst. Dit alles is te vinden in de school van het Woord, wat het Woord van de Natuur is, zoals Zefanja de zoon van de duisternis was, als wedergeboren.

25. Alleen zo kan het ego afsterven. Ezau kwam dus niet zomaar tot Jakob, maar tot de moeder wildernis. Dit is een machtige Zefaniaanse poort. De kleine profeten bevatten de voleindiging van de Abrahamitische mythes, en leiden zo terug tot Orion.

26. Het Woord van Kennis is als de ibis die boven de oer-oceaan zweeft om een nieuwe schepping te brengen. Beneden is het touw en het Woord.

27. De ibis projecteert haarzelf op aarde, om de mens de onderwereld in te trekken, op een shamanistische tocht. Die diepte is nodig. Dit is het Zefanja pad wat door het hele grondwoord heentrekt.

28. Ezau moest in die zin tot het rode komen. In het Sanskrit zijn dit ook de billen, als een beeld van de baarmoeder. Het gaat over het zoonschap.

29. Het is de logos die als een moeder-ibis boven de oer-oceaan vliegt om die te bevruchten, uit te broeden.

30. Het is de oerrust die de mens moet ingaan, als het gaan tot het hemelse Woord, wat ook de sabbath metaforisch voorstelt. Men komt tezamen om naar het Woord te luisteren. Men doet niets, maar is verbonden aan de bron, aan de Kerk, de moeder, de vrouw.

31. Zowel Woord en Kerk zijn geestelijke entiteiten. Het Woord wordt bij elkaar gehouden door Orions ritme en rijm, door psalmische woord-structuren. Het Woord is alomvattend en meerzijdig, vandaar dat de Kerk de draagster is van het Woord. Het Woord is een geestelijke liturgie. Er zijn hierin verschillende vormen van rijm. Via de rijmen kan er ook overgeschakeld worden tussen de lijnen en parallellen, als een voertuig. Dit is de gehele motoriek van de nomadische ziel. Dit moet aan alle

kanten diep cryptisch zijn, opdat het een orakel is waarin de mogelijkheden oneindig zijn.

32. De Kerk is niet alleen de draagster van het Woord, maar ook het pad door het Woord.

33. De mens moet profetisch omgaan met taal, en niet vleselijk. De mens moet de Orionse natuur-liturgie achter alles gaan ontdekken. Uiteindelijk is het de mens zelf die moet ontwaken. Alles om de mens heen is de staat van zijn eigen bewustzijn. Dit zal veranderen en zich verdiepen naarmate de mens zelf tot een hoger bewustzijn komt.

34. Ritmisch te worden in taal is dus van levensbelang, en ook om los te komen van de materialistische taal. Door de materialistische taal begrijpt de mens elkaar niet meer, en begrijpt de mens God ook niet. De mens moet dus exotisch worden in taal, en niet ergens vastgroeien. Klim maar op tegen die zanderige heuvels van het Èrk-gebied in Orion, om zo dieper in de natuur daar te komen. Leer het medicinale van taal maar ontdekken, hoe je zo vrij kunt worden van bekrompen denken. De taal is nooit een exacte wetenschap geweest en zal dat ook nooit worden, maar in de diepte is het dus weer wel een exacte wetenschap.

35. Zonder de taal heeft het Woord natuurlijk geen inhoud, en ook de Kerk niet. De Taal draagt dus de Kerk en zo ook het Woord.

36. De Kerk en het Woord komen voort vanuit de hemelse taal die zij voortstelt. Door de hemelse verbonden kan ook de geestelijke oorlogsvoering plaatsvinden waardoor alles gezuiverd kan worden. De mens kan zo loslaten.

37. De taal is waarop de kerk gebouwd is, en zo ook het Woord. In het Orions-Indiaans, in het Èrkgebied, is zij genaamd Polè. Taal is dus geen exacte wetenschap naar menselijke maatstaven, maar wel

naar hemelse maatstaven.

38. Er zijn dus in de diepte absolute waarden te vinden, maar die zijn niet menselijk. "God" is iets abstract, als een orakel, maar in de diepte voor hen die daarvoor klaar zijn is het weer zeer concreet. Voor "God" is de chaos geen chaos, maar een grotere orde die de mens nog niet kan overzien. Als mens zijnde breken we daar ons hoofd over.

39. Onze taak is tot het eeuwige touw te komen, wat alleen een diepte-ervaring is. Dit zal nooit aan de oppervlakte gebeuren.

40. Esau komt tot het rode, de rijkdom van het Woord, wat gedragen wordt door de kom, als een beeld van de kerk, het pad. Hij drinkt ervan en komt in aanraking met de hemelse taal, de berg van Moeder God, als een openbaring die zowel het woord als de kerk, het pad, draagt. Hij komt tot Polè in het Orions.

41. Zodra je de hemelse taal kent, zul je ook daadwerkelijk het pad gaan zien.

42. De Israëlieten moesten tot het Hititische geheim komen, 'de berg opgaan.' Ezau beeldde dit uit. Berg is ook borst in het Aramees. Wij moeten dus komen tot de moeder borst.

43. Ook saphah, de taal, ligt in die zin ten grondslag aan de naam van Zefanja.

44. De vrouw, de kerk, vluchtte naar de woestijn als een beeld van de natuur-taal. Het beest van het oervlees is in die zin een beeld van de stad en de stadse taal.

45. De ware "kerk" vlucht dus terug naar de natuur, naar de hemelse taal, en wordt dan ook door de aarde tegemoet gekomen, door de taal, die de drager van de kerk is.

46. Dit is een beeld van dat de hemelse taal alles kan verwerken en in zich op kan nemen.

47. Polè in het Orions is als de natuurvrouw van taal en de huishouding, de voedende moeder.

48. In de Judaïstische literatuur wordt de profeet Abadja verbonden aan de Abadja die eens in de tijd van Elia honderd profeten verborg in een grot tijdens de profeten-vervolging, om hen te voeden. Dit is ook een beeld van de voedende taal van het huishouden, Parvati.

49. In de Judaïstische literatuur wordt er vanuit gegaan dat Abadja door het voeden van de profeten zijn profetische gaven ontving. Ook Jakob voedde Ezau.

50. Juist in de voeding van de moederborst is ook de tucht inbegrepen die ervoor zorgt dat Edom aan zichzelf kan afsterven.

51. Ook Edom moet tot overgave komen, wat al gebeurde toen Adam, het wortelwoord van Edom, zich overgaf aan het Woord van Kennis. Eva werd aangesteld tot de moeder van de hongerenden.

52. Adam kwam tot de kom. Door Ahn werd Edom een onderdeel van Israël, als de schatten van Israël, want Edom stond bekend om zijn wijsheid. Edom moest komen tot de tent in duistere wildernis. Hij was een kind van de wildernis.

53. De oer-kennis is het gaan over de rivier die de stad en de wildernis gescheiden houdt, en dan te komen tot de natuurbron in de diepte van het oerwoud. De mens is maar een zucht, en alles gaat voorbij.

54. Daarom is het belangrijk om jezelf te richten op de dingen die eeuwigheids-waarde hebben. Verkeerd leven loont op den duur niet, want het is maar een spiegel, waardoor je alles slechts jezelf

aandoet, is de boodschap van Abadja.

55. Om ons heen mogen sommigen dan verkeerd leven in onze ogen, maar dan kunnen we dus of helemaal wegzakken in de drama hierover, of het gaan beschouwen als een orakel, als een weerspiegeling van onszelf die nog niet begrepen is.

56. Alle dingen hebben zowel een positieve als een negatieve zijde in het verhaal. Dat is het geheim van de Edoms-spiegel van Abadja.

57. Er zijn twee soorten mensen : asceten en hedonisten (materialisten). Door ascetisme, soberheid, voorzichtigheid, wordt de mens aangesloten tot de oneindige natuorkennis. Materialisten worden aangetrokken tot materialisme, tot oppervlakkigheid en worden zo ook tegengehouden om tot de oneindige kennis te komen.

58. De aantrekkingskracht tussen mens en God was gebaseerd op ascetisme en niet het materialisme, want dat zou hun relatie vernietigen.

59. Materialisten zijn roekeloos, overmoedig, en grenzeloos, terwijl asceten gedisciplineerd zijn, bezonnen, met mate, en erg voorzichtig. Ze denken over alles wel meerdere keren na voordat ze ergens inspringen.

60. Ze zoeken niet naar snelle, goedkope en bedriegelijke oplossingen voor het gemak. Ze huiveren als ze het woord gemak horen, want ze willen diepte en echtheid. Ze zijn waakzaam en weten dat gemak het zou kunnen doven. Ze willen niet in slaap vallen.

61. Een belangrijke eigenschap van de asceet is dat hij zijn tong heeft gedisciplineerd.

62. Niet alles moet letterlijk waar zijn naar

menselijke maatstaven. De tong van God spreekt in orakelen, in gelijkenissen.

63. Hoe meer ik God leerde kennen, hoe rebelser ik werd naar het aardse systeem. De tong van God gaat dus tegen de tong van de mensen in. Mensen zullen soms zeggen van de profeten : "Spreken zij niet slechts in raadsels ?"

64. Vleselijke mensen kunnen namelijk het geestelijke niet begrijpen.

65. Het is belangrijk een wachter voor de mond te hebben.

66. Dit is een beeld van de urim, de toetsers.

67. De taak van Ganesha was de badplaats van zijn moeder Parvati te bewaken. Dit komt ook weer terug in het verhaal van Ahn, waarin Ahn nauwgezet de badplaats van Batseba in de gaten hield.

68. Hierin sterft de mens aan het zelf en wordt zo wedergeboren. Hierdoor ontvangt de mens een wachter voor de mond. Deze wachter is dus ook degene die de mond op de juiste momenten zal openen. Het eeuwige touw heeft alles te maken met het bedwingen van de tong. De tong moet getemt worden.

69. Ismaël is de toetsers, in die zin "ieders vijand".

70. Er moet een nieuwe tent in ons opgericht worden.

71. Jakob moest geweld zien en ongerechtigheid. Hij moest het offerfeest zien. Zijn moeder was als een offerdienst. Het was een gewelddadig visioen met een diepere betekenis. Hij werd hierdoor gekweld. Hij had lang door de woestijn gezworven, en toen begaven zijn zintuigen het en kreeg hij deze zware gezichten, waarin hij de diepere realiteit zag, die hij eerst niet begreep.

72. Rebekkah was zeer huiselijk, en zorgde voor Jakob in de wildernis. Jakob was een tentenkind die dichtbij zijn moeder leefde, maar in zijn Ezau-gedaante was hij nomadisch, zwierf hij, en aanschouwde de oorlog en de jacht. Dit was slechts een visioen. Hij keek naar zijn moeder die kookte. Hij zag zijn ego verscheurd worden. Hij zag de geslachte beesten, en kon het niet begrijpen. Hij was het zelf. Nu moest er een diepere betekenis komen. Jakob moest ontwaken. Daartoe kwam Habakuk.

73. Toen Jakob de rivier de Yabboq was overgegaan had hij een worsteling. Habakuk is de rivier waarover Jakob moet gaan om te toetsen, om de worsteling te hebben met God.

74. Jakob moet over die rivier gaan om tot diepere betekenissen te komen. Eerst ziet hij niets anders dan geweld.

75. Toen ik als kind de Moeder God ontmoette gebeurde dit in een nachtmerrie tijdens groot onweer. Toen riep ze mijn naam. Toen schrok ik wakker, en er was inderdaad onweer. Dit is zo ingrijpend geweest, en ik begreep er toen niets van. Ik was namelijk niet opgevoed met een Moeder God, maar in een zwaar protestants gezin. God was een man. Er was geen plaats voor een moeder beeld. Later begon ik te beseffen wat er was gebeurd. Mijn nachtmerries waren zo gewelddadig, omdat het twee realiteiten waren die met elkaar botsten. Pas rond mijn twintigste begon er meer rust te komen, meer betekenis.

76. De mens is zelf het offer. De mens moet tot God komen opdat het ego kan afsterven. De vis en het vee zijn hiertoe metaforen. Wanneer we dus lezen over al die offers, dan gaat dit over onszelf. Dit is de enige manier om tot de ontwakings te komen, tot de hogere openbaring. Het heeft dus een doel, en dat moet de mens leren begrijpen. Het zijn de

materialisten en de hedonisten die dit allemaal hebben verletterlijkt.

77. Na de gewelddadige visioenen wil Jakob de betekenis weten. Het houdt hier dus niet op, en dan is hij weer even die rusteloze, nomadische Ezau, op zoek naar een verklaring. Hij staart naar zijn moeder, Rebekkah, naar de pot, en naar het vlees wat zij hem brengt, als naar een orakel. Hij is nog steeds in het visioen. Hij heeft contact met de Moeder God die hem wil onderwijzen. Hij is over de rivier de Jabbok gegaan, dieper de wildernis in, en hij worstelt met de Moeder God. Hij wil haar niet laten gaan.

78. Hij eist uitleg. Hij kan niet meer leven met het in zijn ogen zinloze geweld. Hij is in diepe verwarring. Hij is in diepe afzondering geweest, zoals Ezau, en nu keert hij terug tot de gemeenschap, het sociale, het kerkelijke. Hij is losgekomen van het stadse. Hij is nu in het geheimenis van verzoening in diepere natuur. Hij is aan zichzelf afgestorven, aan zijn ego, en hij wacht op de verbinding met het Woord. Hij is waakzaam en op zijn hoede. Hij wil niet misleid worden. Hij weet dat juist ook in diepe wildernis zoveel gevaren zijn die hem kunnen afleiden van het doel. In het oerwoud overleven maar enkelen. Hij worstelt niet alleen met God, maar ook met zichzelf.

79. Jakob is tot Pniël gekomen, achter de rivier. Het eist van hem volkomenheid, het geheel afleggen van het ego. Dit moet hij overwinnen. Hij moet bovenal zichzelf overwinnen. Hij is geplaatst in de arena. Hij strekt zich uit tot de hemelse leer, en toetst deze.

80. Hij moet alles overdenken, er werk van maken. Het is scheppend. Hij kan er wat mee, en zo zal hij zijn pad vinden. Hij schrijft het op zodat hij er tot kan terugkeren, om meer diepte te zien.

81. Hij mag zich dus niet zomaar met alles verrijken, maar hij moet toetsen, in worsteling en leegte, anders komt hij ook onder het oordeel. Hij

moet alles eerlijk verdienen, en niet overmoedig grijpen naar dingen die niet van hem zijn. Jakob moest zeven jaar werken om tot een natuurvrouw te komen, en toen nog eens zeven jaar voor een andere natuurvrouw.

82. Jakob werd onder loondienst geplaatst, en geen gemakkelijke, goedkope genade. Zij zou zich niet zomaar aan hem geven. Zij was niet geïnteresseerd in snelle materialistische voertuigen, maar in zijn ascetisme.

83. Jakob komt zo meer en meer tot de hemelse Vreze, zowel in het voorzichtig zijn als in de overgave, vanwege de overweldiging door het Woord. Hij wordt gebonden met de hemelse touwen van de openbaring van het Woord. God komt van Teman, wat een Edomitische clan is, bekend om hun wijsheid. God is dus onlosmakelijk verbonden aan het Ezau geheimenis.

84. Ook één van Job's vrienden was een Temaniet. Paran is een gebied van grotten, met verborgen hemelse sieraden. Jakob is hier op zijn heup geslagen en kan niets anders dan buigen. Hij is een verbroken man die de diepte van alles heeft gezien. Sigjonot duidt in het Hebreeuws op de geestesvervoering waardoor hij is losgeraakt.

85. Ezau is als een abad, een dienstknecht, in het Hebreeuws, die er op uit gezonden wordt voor het volvoeren van taken. Dit kan ook gewoon heel huiselijk zijn.

86. Ezau gaat op een dodenreis door de wildernis van de onderwereld, ook net zoals Ra in de Egyptologie, wat dus terugkomt in het leven van Sefanja. Zo moeten we het boek Sefanja ook begrijpen, als een dodenboek, als het afsterven aan het ego.

87. We zien de eis van het offer, en we weten dat de

beesten die weggevaagd zullen worden beelden zijn van het ego, dus niet letterlijk, maar symbolisch. Het staat voor alles wat geen dienstknecht van de natuurkennis is. Zo begint de tocht van Zefanja, de nomadische Ezau door de onderwereld. Deze tocht gaat dus erg diep. Er moeten heel wat valse geesten, valse karakter-eigenschappen, losgesneden worden.

88. Het zwijgen wijst terug op een wachter voor de mond krijgen, wat Zefanja krijgt, als de nomadische Ezau die komt tot zijn innerlijke kind.

89. Er gebeurt een verschrikkelijk oordeel in het boek Sefanja. Het is als de komst van de naakte vernietiger, die voor het aangezicht van de Here staat in het boek van Job. Zij is de bewaker van de oer-afgrond, van de baarmoeder. Zij kwam om Job daarnaar terug te nemen, en Job wist dat hij ook de naaktheid in zou moeten gaan, als ontmaskerd. Zij stond in haar naaktheid op de naakte abad, Ezau.

90. Haar sieraden waren gemaakt van menschedels. Zo vreesde de abad de natuurkennis, omdat die allereerst zeer verwoestend was. Eerst moest er zoveel afgelegd worden.

91. En dan zien we een overblijfsel in dat oordeel, die een gezuiverde tong hebben, een getemde tong, een wachter voor de mond. Zij zullen geen leugen spreken. Zij hebben een voorzichtige tong, vol van hemelse vreze.

92. Het is het klagen van Ezau. Er zijn geen hoogmoedige en overmoedige woorden meer. De mond is vervuld met klaagliederen.

93. Als we dan gaan inzien hoe belangrijk het oordeel is over het ego, dan gaan wij ernaar verlangen, zoals ook Job ernaar verlangde, en zoals Ezau naar haar verlangde.

94. Hij wist dat hij alleen door haar tot de oerbaarmoeder kon ingaan. Hier was hij naakt uit

voortgekomen, en zou hij naakt tot wederkeren, wat symbolisch is in de zin dat er niets tussen ons en de natuurkennis mag zijn. Wij mogen niets voor de natuurkennis achterhouden.

95. Er is een groot lijden voor de mens hierin totdat de mens hiertoe ontwaakt, en dan is het nog een bepaald lijden, maar dan meer vanuit de rust en een dieper inzicht.

Hosea en Laodike

96. Hosea moet ook leren te accepteren hoe Gomer, zijn vrouw, is. Hij moet leren haar die ruimte te geven. Toch mag hij haar ook niet opgeven. Hij moet dus een balans leren vinden, en diepte vinden in het probleem. Ook Hosea is een dodenboek. Hij moet een tocht maken door de onderwereld.

97. Hosea zal de diepere natuurkennis in haar ontdekken, het goddelijke zaad.

98. Dit is het herstel van de Moeder God die in de vrouw verborgen is, en de mens zal de Moeder God dienen, omdat het de leerregels van de natuur inhoudt, zonder welke geen leven mogelijk is.

99. Hier zien we het gaan van de oorlog tot de tent, opdat er rust komt. De wapenen zullen verbroken worden. Zo kan er verzoening komen tussen God en de mens. De mens moet door de duisternis van de ontwapening teruggaan naar de oorsprong.

100. Hosea moest dus tot een soort wedergeboorte en ontwaking komen om alles anders te bekijken.

101. Deze strijd gaat verder tegen Efraïm, een Israëlitische stam, die nogal Laodiceaanse kwaliteiten schijnt te hebben.

102. Laodice was de vergiftigster, zoals ook de vrouw op het beest met haar giftige wijn, als de moeder der hoeren.

103. Eerder was dat Efraïm, het naakte volk, wat een beeld is van ontmaskering en openbaring. Hosea zag nu de diepere naaktheid van zijn vrouw en wat het voorstelde. Het kon zich niet meer voor hem verstoppen.

104. Hij was in zijn werk en studie diep in deze duistere woestijntent doorgedrongen, door het offer, door het lijden waaraan zijn ego stierf. Hij had te maken met een grote bedriegster.

105. Laodice, oftewel Efraïm, zit op het beest, gewapend met gifpijlen. Zij moet de lagere natuur overwinnen, haar eigen zelf. Het lauwe Laodicea moet vergaan. Dit is geen materieel pad. Het is het pad van Tantalus, het natuurspad waarin wij moeten minderen, tot soberheid kunnen komen, om zo de rijkdom van de natuur te kunnen zien en ervaren.

106. Hoe is dit gekomen dat zij zich zo rijk waande ?

107. Laodicea lag in Frygisch gebied. In de mythologie kwamen diverse koningen daar vandaan, zoals Midas die alles in goud veranderde wat hij aanraakte.

108. Hierdoor kunnen anderen hen niet bereiken. Ook Tantalus kwam namelijk uit dit gebied. Tantalus staat bekend om zijn onbereikbaarheid. Alles wat hij wilde vastgrijpen gleed altijd van hem weg, ook als hij iets wilde eten, dan bewoog het voedsel van hem weg. Efraïm is in die zin ongrijpbaar. Toch kreeg Hosea een zekere sleutel.

109. Efraïm betekent de dubbele, en dubbele vruchtbaarheid. En het is ook heel dualistisch.

110. Dat is dus de taak van Hosea, om de koek te keren. Als er wordt gesproken dat Efraïm tot een woestij zal worden, tot een wildernis, dan heeft dat twee betekenissen, want in de wildernis ligt ook de diepte. Hosea moet dat leren ontdekken.

111. Hij moet het zich niet persoonlijk aantrekken wat Efraïm hem heeft aangedaan, maar hij moet het

zien in de grotere context van de kennis.

112. Laodice leeft in een andere realiteit. Zij is niet rechtstreeks te bereiken, maar alleen over het natuurspad. Hosea haalt uit naar Efraïm als in een obsessie, maar Hosea moet eerst dieper aan zichzelf sterven.

113. Hosea is obsessief bezig met Efraïm die hem heeft verwond, en hij zit vast als een vis aan een lijn, maar zo wordt hij wel de natuurkennis ingetrokken.

114. Efraïm die haarzelf rijk waant zonder gebreken komt terug als Laodicea, wat in het Grieks Laodika is. In de Sanskrite wortel is dit Ladika, wat dienstbaarheid betekent en ladukka, wat zoet vlees betekent. Dukka is ook een Aramees woord voor slachtplaats. Metaforisch gaat het hierom dat het hele probleem van oordeel en slachterijen op aarde in de diepte iets heel anders is, zodat het allemaal enigszins "verzoet" kan worden in een bepaalde mate.

115. Laodika is al in deze realiteit, dus dan gaat het botsen. In het Orions is zij een wildernis-stam, net zoals Efraïm. Er is een grote kloof tussen het stadse gebied en het wildernis gebied. Als er contact is tussen deze twee gebieden dan is het alsof alle glazen wanden breken.

116. De armen en de benen van de mens staan de natuurkennis nog te vaak in de weg. Zij stribbelen nog teveel tegen, dus moet de mens eerst tot een vis worden, om zo opgetrokken te worden tot het wildernisgebied.

117. Zij vertelt een verhaal,
Zij blijft niet bij de drama hangen,
Het gaat altijd weer dieper,
Deze zeeën zijn te groot,
Deze zeeën zijn onoverbrugkelijk,
Deze zeeën zijn eindeloos,

Allen zullen in deze zeeën in vissen veranderen
Er is geen doorkomen aan,
Zij kunnen hier alleen maar dromen,
Totdat de nachtmerrie toeslaat,
Een vis zullen zij zijn

118. Alleen als vissen kunnen wij tot U naderen, in
de diepste duisternis. Ja, de voorhangsels van tenten
zullen weggeschoven worden.

119. Mijn gedachten kunnen mijn gevoel niet
redden, ik heb Uw Woord nodig.

Zij gaan dwars door de rivier,

Tot aan de oever waar een vrouw de was doet,
Waar zij vist,
Alleen als vissen zullen wij dit land binnen gaan.

120. De mens moet de Jabbok rivier overgaan om in
de leegte aan zichzelf te sterven, aan zijn armen en
benen, om zo eerst tot vis te worden. Niemand komt
op een andere manier tot de wilderniskennis. De
armen en benen van de mens zijn drogbeelden. Ze
snellen tot het kwaad en draaien alles om. De
wilderniskennis zal niet rusten totdat alles is
overstroomd en de mens tot vis is geworden.

121. In de huidige situatie zal de mensheid niet
kunnen bestaan. In de uitverkiezing zal de hemelse
vissersvrouw kijken wie zij ophaalt aan haar lijnen
en in haar netten. Dit zullen alleen degenen zijn die
daadwerkelijk volkomen aan zichzelf, aan hun
armen en benen, hun woorden en daden, zijn
afgestorven.

122. De mens kan alleen als een vis tot de wildernis
komen. Met armen en benen is de bedreiging tot de
natuur te groot. De hoogmoed en overmoed van de
mens is gebouwd op zijn armen en zijn benen.
Daarom moet het vlees van de mens het visnet in.
De wanden moeten doorstoken worden, zodat de
mens niets meer vanuit zichzelf kan doen. Dat is het
smalle pad die leidt tot de enge poort. Wie wil daar

tegenwoordig naartoe gaan ? Het hedonisme viert
hoogtij, zoals voorspeld.

123. De visserij is symbolisch het pad om de
eeuwige rust in te gaan.

124. Alleen kennis doet het ego afsterven.

125. Dit is de tot standkoming van het Woord, de
logos, door het toetsen. Het Woord bestaat uit
psalm-structuren die de mens verbinden met de
wilderniskennis.

126. Als de mens niet leert toetsen en meten, komt
de mens nooit tot het Woord. In het Hebreeuws
komt het hier neer op het meten van de leegte
(breedte) en het geduld (lengte).

127. Hosea komt in de diepte tot Jozua van Efraïm,
tot Laodike, de dienstbaarheid tot de diepte, om zo
los te komen van de dienstbaarheid tot het
letterlijke. Hij komt tot Laodike als tot de diepte van
het vlees en offergeheimenis.

128. De troon is de verkregen en verdiende
onderscheiding, de interpretatie. Dit gebeurt in de
diepte van de Hosea put die terugleidt tot Jozua.

129. In het Hebreeuws zijn de klederen van Jozua
leugen en bedrog. Die werden toen afgedaan, als
beeld van de interpretatie.

130. Er wordt teruggeleid tot het beeld van de
wijnstok, de verbondenheid tot de bron, om vrucht
te dragen. Deze wijnstok loopt dus door Jozua tot
Hosea en Laodike.

11.

Valstrikken aan de Jabbok rivier

1. De dualiteit van het zoonschap is het onderdeel van een sieraad waartoe de mens moet ontwaken.

2. Dit verklaart de strijd tussen Jakob en Ezau, Abadja en Edom, en Hosea en Efraïm.

3. Er moet een prijs betaald worden, om ervoor te zorgen dat de mond niet overmoedig spreekt.

4. In het Hebreeuws-Aramees is dit de Nuwr, de urim-steen van het toetsen. Deze steen zondert alles af (niyr, Aramees).

5. Niet door kracht, noch door geweld, maar door de diepte.

6. Het is het afsterven aan jezelf in en door steen, om zo wedergeboren te worden in steen. Zo kan de tempel herbouwd worden, of de tempel verdiept worden.

7. Er is een vloek die over hen komt die geen wachter voor de mond hebben. Het staat gelijk aan diefstal, want ze stelen het Woord, verdraaien het, en verkopen het dan door. Zij zullen wegvagen als het volk zal ontwaken.

8. De boekrol was twintig el lang. Twintig is in de Hebreeuwse wortels dubbele, oftewel dualistische rijkdom, en lengte betekent geduld. Het gaat hier om de dualistische rijkdom van de kennis door geduld. De lengtemaat "el" is ammah in het Hebreeuws, wat komt van het woord moeder, em. De breedte staat voor de leegte, en die is tien el. Tien is het bouwen in de wortel. Het is het bouwen door de leegte, als tegenovergesteld aan het bouwen door materialisme. In het Aramees is de boekrol ook bloesem, als dat wat voortkomt vanuit een natuurproces in het juiste seizoen.

9. De dualistische getuige van het zoonschap komt met daden. Zij is de brenger van een groot oordeel.

In het Aramees is zij ook een verbond. Zij is het oordeel wat de huizen binnendringt en daar overnacht, als een spion, en hen dan ten val brengt. Zij groeit subtiel door en langs alles heen. Zij breekt in het Aramees ook alle verkeerde paden af, en vernietigt de valse sieraden. Zij is uitgezonden als een gif, als Laodika. In het Aramees is dit een inwijding in geheimenissen.

10. Dit gaat over het herstel van de Moeder God en Haar tent. Het Woord van de Moeder God zal komen.

11. Sinear betekent het land van de twee rivieren, van de dubbele, of dualistische rivier. Deze rivier zal door het Woord stromen, opdat er nooit meer een eenzijdige interpretatie zal zijn, want dat is een vorm van materialisme. Het laat ook de verschillende lagen zien waarop de tent is opgericht. Er liggen meerdere talen en grondwoorden ten gronde aan de tent.

12. In het Aramees is het bouwen het gestalte geven van een logisch argument.

13. In het Aramees is de tent ook gewoon een literaire structuur. De tempel is het symbool voor de hemelse taal. Zo wordt ook de valse tent afgebroken, oftewel verdiept.

14. In de diepte smelt iedere onwaarheid weg. De diepte zal dus altijd de oplossing van het probleem zijn.

15. Dit gaat dwars door alle chaos heen, dat er balans komt, onderscheiding, en zo zal de mens met het sieraad leren werken.

16. De mens moet een confrontatie met de stenen hebben, anders kan de mens de leegte niet in.

17. Zwart is in het Aramees een beeld van depressie. Depressie betekent loslaten.

18. Ze hebben alles verloren, en hebben alles losgelaten, en zijn nu klaar om het geheimenis in te gaan.

19. Wit is een beeld van de heilige vreze, de voorzichtigheid, de toetsgereedheid. Hier worden dus belangrijke tentfundamenten besproken.

20. Zo ontwaakt de mens tot de Moeder in zichzelf die leven geeft. De mens staat tussen de twee polen, de dualiteit. Het beginpunt is dus telkens een tegenstelling, en die moet verdiept worden.

21. Alertheid en waakzaamheid is het resultaat van de steniging. Elke vlek is een nieuw zintuig.

22. Zij liggen opgeborgen in het sieraad van de gezichten van Zacharia.

23. Het is voor de mens belangrijk de steniging te aanvaarden, opdat de tent opgericht wordt.

24. De tent is een allegorie van de literaire structuur. Er wordt zo aan Woord en Taal gebouwd, opdat zo ook de kerk wedergeboren kan worden.

25. Jakob moest de Jabbok over om een worsteling te hebben met de God van Ezau. Zoals Habakuk ook stelt dat God van Teman komt, een Edomitische wijsheidsclan. Dit gaat over het toetsen. De mens moet zich eerst afzonderen, alles loslaten, om te kunnen toetsen. De mens mag niet meer steunen op wat anderen zeggen, of wat de mens van anderen heeft geleerd. De mens mag ook niet steunen op zijn vooroordelen. Het toetsen is dus een gevecht. Het is Habbakuk die de Jabbok voorstelt.

26. Zo wordt Jakob tot een dienstknecht, tot een abad, om zo Edom (het volk van Ezau) te toetsen.

27. Habakuk, de Jabbok, is verbonden met Abadja. Habakuk. Abadja is het eigenlijke Pniël.

28. De Orionse Jabbok is een reusachtige rivier, ongeveer drie keer zo groot als de grote Benschlam rivier.

29. De Jabbok is een soort zee.

30. De sleutel tot het veroveren van het rijk van het oervlees ligt alleen in het dieper in het wildernis gebied te gaan, dus de Jabbok zal overgemoeten worden.

31. Het Europese gebied en het Amerikaanse gebied zijn weer gescheiden door een zee, net zoals op aarde. Tussen Europa en Amerika ligt de Rode Zee. Er moeten aan een heleboel voorwaarden voldaan worden om de Rode Brug over te gaan. Amerika loopt dan steeds meer over in Latijns Amerikaans gebied, en dan tot reusachtig Surinaams gebied waarin de Jabbok ligt en waartoe ook het achterliggende wildernis gebied behoort.

32. Jakob gaat de Jabbok over, oftewel de leegte in, wat de woordbetekenis is van Jabbok. Dit is dezelfde betekenis die het wortelwoord van Habakuk heeft, chabaq (ybk). Habakuk betekent in de wortels ingesloten worden door de leegte. Habakuk voelt zich verloren en overweldigd door een enorme leegte. Hij begrijpt de geweldadigheid niet. Hij roept om hulp, maar die krijgt hij niet. Hij moet namelijk dieper de leegte in.

33. Jakob moet de Jabbok over. Ook als hij in Pniël is aangekomen moet hij zo diep gaan totdat hij als Zefanja is geworden. Eerst moet hij als Hosea zijn, de relatie problemen, want die gaan vooraf aan de ware verzoening.

34. Jakob moet eerst langs het voorhangsel, en het voorhangsel moet op waarde geschat worden.

35. Er zijn vele valstrikken in de Jabbok rivier die ervoor zorgen dat de mens die niet volkomen de

leegte ingaat door dingen achter te houden en nog steeds vasthoudt aan vooroordelen in grote drogbeelden terecht komt.

36. Er zijn dus zelfs schijn-ervaringen van het oversteken van de Jabbok. Een heleboel worden niet doorgelaten en worden overgeleverd aan de leugens verbonden aan het materialisme waar ze nog aan vasthouden.

37. De verletterlijkende, materialistische, hedonistische mens wacht niets dan leugens.

38. De persoonlijkheid, persoonlijke vormen, zijn niets anders dan stukken kennis die tot een climax zijn gekomen.

39. En nog niet eens alle kennis is waar, maar in de diepte weer wel, en is alles bruikbaar.

40. We zitten nu dus nog vast in een soort hiaat van kennis. Dit is een noodzakelijk punt in de evolutie om alles te testen. De natuur test zichzelf, en gaat door de leegte heen om haarzelf te zuiveren.

41. Er zijn zoveel valse wedergeboortes door valse kennis. De tong moet besneden worden.

42. Wedergeboorte zonder opvoeding is niets waard, en brengt de mens in drogbeelden. Eerst moet er verwoesting en afzondering plaatsvinden in de leegte. De mens mag nergens meer op steunen. Alles waarop de mens nog steunt zal weggehaald worden. Het enige waarop de mens mag steunen is de leegte zelf. Hierin wordt er een diepe toets opgewekt, zoals Amos laat zien in zijn visioenen.

43. Telkens weer moeten de slagerijen van de mens afgebroken worden, opdat er een dieper toetsen zal plaatsvinden. Als er iets getoetst moet worden dan is het het toetsen zelf. Hoe toetst de mens? Dit is het overgaan van de Jabbok. Velen blijven steken in hun toetsen. Ze toetsen hun toetsen niet. Velen zoeken

materialistische wegen om te toetsen.

44. Het wonder van de persoonlijkheid van de mens is puur het wonder van grote hemelse kennis die een smeltpunt heeft bereikt.

45. Zij die hier lak aan hebben zullen in de Jabbok vergaan en omgesmolten worden tot iets anders. Het zijn de spiegelingen die niet willen.

46. Dit zijn natuurverschijnselen om ons te helpen, ons te zuiveren. De hersenen scheppen zelf die realiteit om een laag te hebben om zichzelf te kunnen ontwikkelen. Zonder die tegenpolen-laag kunnen ze dat niet. Het is dus van levensbelang dat de hersenen deze verschrikkelijke realiteit om ons heen hebben geschapen, deze nachtmerrie, anders zal de droom nooit kunnen komen.

47. Wij moeten hiervoor de diepte van de profeten in.

48. Als de stok niet wordt begrepen, dan zul je erdoor blijven geslagen worden.

49. De leeuw is een belangrijke voorstelling in het toetsen, want dit gaat namelijk over het heilige verzetten. Je kunt niet zomaar jezelf laten meesleuren in de leegte. Er zijn ook bedriegelijke leegtes. Je mag je nooit zomaar overgeven. De leeuw is de worstelaar, maar is dus ook weer potentieel gevaarlijk. Je mag namelijk niet worstelen vanuit je vlees, je ego. Daarom moet je je ook weer verzetten tegen het verzetten en komen tot het diepste verzetten. Het medicijn van de leeuw gaat dus heel diep. De leeuw is niet zomaar een vechter, maar een vechter met het vechten, totdat de leeuw is gekomen in het eeuwige vechten. In dit vechten is er dus een grote loslaat factor. De leeuw moet bereden leren worden. Ook moet de leeuw dus in balans komen.

50. Het oervlees heeft geen heilige toets-agressie,

geen heilige vreze. Het oervlees is volkomen en dodelijk passief, en daartoe komen allerlei valse wedergeboortes en climaxen, van de valse leegte dus.

51. Het oervlees verzet zich nergens tegen en zondert zich ook niet af. Het laat zich meesleuren met allerlei verderf. Als ze iets zien wat op een nieuwe geboorte lijkt in de leegte, dan zullen ze het grijpen. Ze forceren de leegte. Ze forceren het groei-proces en de geboorte. Het is allemaal dwang. De leeuw is tegengesteld, vijandig, strijdend. De leeuw springt niet overal zomaar in, en strijdt ook tegen zichzelf. Het is geen overmoedige strijder, want hij strijdt ook tegen het strijden. Hij houdt zich dus strak, hard en gespannen, maar dan in de diepte, want dit laat hij ook allemaal weer los.

52. Als de mond vijf wachters heeft gekregen, dan kan het denken veranderen, nieuwe inzichtspoorten krijgen.

53. Alleen eeuwige touwen kunnen veilig door de mijnenvelden van de lagere aardse gewesten heenkomen. Eeuwige touwen zijn zielen wiens zintuigen zijn geopend en die zo het pad zien wat ze moeten gaan, en zich aan dit pad hebben verbonden.

54. Door de heilige vreze en het heilige sterven aan het zelf hebben ze een schild. Dit ontstaat niet zomaar zonder diepte-toetsen.

55. Micha treedt op tegen Samaria en Juda, het Noorden en Zuiden van Israël, waar veel "afgoderij" was. Het Noorden is in het Hebreeuws een beeld van het verborgene en het sieraad. Samaria had dit gestolen en had gebouwd op hoerenloon. Dit is ook hoe valse, overmoedige en goedkope genade werkt. Het trekt de geest van vriendjespolitiek aan, en richt zijn eigen bedrieglijke hiërarchie op, gebaseerd op hoerenloon.

56. Ze zijn afgeweken van God's plan, van de

hemelse kennis afgegleeden. Zij vegen hun monden af en zeggen dat ze niets hebben gedaan.

57. Micha maakte duidelijk dat Samaria, het Noorden, zou worden tot een dal van stenen, een plaats van leegte, waarin wijngaarden aangelegd zouden worden om de fundamenteën bloot te leggen. De wijnstok laat namelijk symbolisch de diepte van alles zien.

58. De gesneden beelden die ze hebben gemaakt in hun afgoderij, als een verdraaide voorstelling van de hemelse kennis, zouden vernield worden, en haar hoerenloon zou vergaan. Door het hoerenloon had dit volk haarzelf opgebouwd. Het hele volk opereerde door omkoperij. Dat is waartoe alle overmoedige geschenken zijn, de valse genade : het is om het volk om te kopen. Ze bouwen zo een vals volk, een vals leger. Het zijn huurlingen. Geen geschenk is zomaar. Er zit altijd iets achter. De mens wordt omgekocht. Gratis is dus helemaal niet gratis. Je wordt bedrogen. Je wordt ergens voor een karretje gespannen.

59. Geschenken zijn er ook voor om vijanden gunstig te stemmen en in slaap te doen sussen. Het oervlees neemt graag geschenken aan, maar leeuwen niet. De leeuw toetst alles en neemt ook geen vals loon aan. Hij laat zich niet voortduwen op de golven van de leegte. Hij gaat er dwars tegenin. Ook de leegte moet getoetst worden. Er is altijd weer een diepere leegte, en die ontstaat door het verzetten. Er moet tot bloedens toe verzet worden in het toetsen.

60. Het oervlees is halfgebakken en lui. Het oervlees is blij voordat hij blij mag zijn. De leeuw niet.

Het oervlees zegt voor zijn tijd : 'Oh, heerlijk, wat zalig, hoe vreugdevol.' De leeuw brult.

61. Het oervlees zegt : 'Wat heerlijk. Hier heb ik zolang op gewacht. Ik zag iets schitteren, ben er op

afgelopen, en nu heb ik het gevonden. Deze buitenkans mocht ik niet missen.' Maar de leeuw brult en houdt zich op een afstand.

62. Als het oervlees hem probeert over te halen en mee te trekken brult hij. Mocht het oervlees te opdringerig worden, dan bijt hij. Dit doet hij niet overmoedig en in grote trots. Nee, de leeuw toetst allereerst zichzelf. Hij slaat alleen toe als hij niets anders kan en door de situatie wordt gedreven. Nu moet hij ingrijpen, anders sleurt het hem mee. Hij verzet zich er tegen ten bloedens toe. Hij houdt niet ergens halverwege op. Het is een doorzetter. Het oervlees kan klagen wat hij wil. De leeuw brult en zal niet toegeven.

63. Het oervlees steelt de leegtes, grijpt naar de leegtes, en breidt zo zijn machtsgebied uit. Het oervlees test de leegtes niet, maar kan de leegtes goed gebruiken.

64. Zo komt hij zonder enig verzet tot wedergeboorte, en stroomt gewoon passief mee op de golven van de leegtes, tot nieuwe eilanden, die hij vervolgens ook niet toetst.

65. Ongetwijfeld zal dit de toorn van de leeuw opwekken. De leeuw zal dus komen als het oervlees tot een climax is gekomen.

66. Het zijn de leeuwen die apart gezet worden, als een overblijfsel. Zij komen de Jabbok door om Pniël binnen te gaan. Jabbok stroomt door de bergketen van Gilead, wat bewijs betekent.

67. Berg, har, betekent inwijding. Het bewijs ligt dus alleen in het geestelijke en moet verdient worden. Het is alleen voor ingewijden. Het bewijs ligt alleen in het eeuwige touw. Wanneer het je is overkomen, dan weet je het.

68. Dit is de berg Gilead, de berg van bewijs, de berg van de Jabbok, waar de mens tot een hogere

bewustzijn komt.

69. Het overblijfsel van de leeuw zal geen overmoedige wapens gebruiken. Het oervlees grijpt overmoedig naar zijn wapens die hij in de leegte gratis aangeboden krijgt.

70. Het oervlees verzet zich er niet tegen en ziet het als loon voor zijn geduld. De leeuw verzet zich tegen ieder wapen, in een diep toetsen. De leeuw is voorzichtig en laat zich alleen overweldigen door zijn instincten als hij het niet meer tegen kan houden in het diepte-toetsen. Dan komt het voort vanuit een diepe bron waarin de leeuw eerst aan zichzelf is gestorven. Het komt voort vanuit een diepe verlamming.

71. De leeuw is gevoelig geslagen op Pniël als Jakob. Alle hemelse kennis werkt door de verbrokenheid. De leeuw vlucht eerst, en strijdt alleen als hij is ingesloten, ten eerste tegen zichzelf. Altijd zoekt de leeuw eerst de verborgenheid op, de duisternis. De leeuw sterft aan zichzelf totdat hij niet meer anders kan.

72. Het oervlees richt zich op de leegte, maar de leeuw richt zich op de leegte en de diepte.

73. Daarom kan het niet anders dat de leeuw zich zal verzetten als de oppervlakkigheid hem naar de keel vliegt. Dan brult en worstelt hij. Dan is hij reactief.

74. Wie of wat is dan "koning" ? Wie of wat is dan "de Here" ? Het is het bewijs wat geleverd wordt aan de ingewijden. De ingewijden hebben de prijs betaald, en zijn overal doorheen gegaan waar ze doorheen moesten, en kwamen zo tot het bewijs. Het zijn de verbrokenen, hen die aan zichzelf zijn afgestorven. Zij werden als door een natuurverschijnsel op het strijdveld opgenomen. Zij waren de uitverkorenen als zijnde de "uitgetesten".

75. Het koningschap wordt voorgesteld als een vrouw, de dochter van Sion.

76. Het is een allegorie van het eeuwige touw, als de toren van Rachab waar het rode koord van bevrijding uitliep, als een beeld van de wachter van de mond.

77. Hier zien we de daadwerkelijke komst van de leeuw. Dan is er niemand meer die de leeuw nog kan tegenhouden.

78. Dan grijpt de leeuw om zich heen, plunderend. Dan heeft de leeuw het oervlees overwonnen.

79. Dan is de verandering er als een vrucht, niet als een geschenk. Dan snelt de leeuw de huizen van de stad binnen. Het is een groot geheim van de natuur. Donder en bliksem zijn over de stad, en er is niemand die redt. Alleen de leeuw kan redden.

80. Hier is het beeld van de leeuw verdiept. Het zijn geen zachte, vrolijke bloemetjes in de natuur, maar doornstruiken, distels, brandnetels, stekende planten, die zich niet zomaar als een hoer overgeven aan Jan en alleman. De toetsen steekt, en gaat niet huichelachtig dwepen en veinzen als hij aangeraakt wordt. De mond wordt bewaakt met gif en doornen.

81. De leeuw heeft in zijn hart een bitter en stekend gif, opdat hij zich niet zomaar aan het eerste de beste wat de overwinning en heerschappij verklaart overgeeft. De leeuw is een rebel, een vluchter. De leeuw is geen lafaard zoals het oervlees.

82. Het gaat de leeuw niet om eer en macht. Het gaat de leeuw om de waarheid. Hiertoe offert de leeuw zijn leven op. Giftige bessen groeien er in het hart van de leeuw die zijn mond bewaken. Zijn bitterheid maakt de leeuw scheppende. Streng en diep steken zijn doornen, als eerste in zijn eigen vlees. Hij wacht op de nacht van de bloesem. Het morgenrood bereikt hij alleen door veel bloed, een

harde dood aan zichzelf.

83. Zij testen hem eerst, en het loon wat zij geven is spot. Wat zal de leeuw doen als de stad hem bespot? Wat doet de leeuw als apen hem belachelijk maken, en muizen over hem roddelen?

84. De leeuw zal zoeken naar het overblijfsel en geen compromissen maken. Het spotkleed hoort bij het lijden. Het is een test, een noodzakelijke tegenstelling. De leeuw zal het overblijfsel inwijden in de geheimen van Gilead, waardoor de Jabbok stroomt.

85. Dit is een beeld van hen die aan de moederborst zijn, verbonden aan de moeder aarde. De baarmoeder gaat scheppend met problemen om en maakt er het beste van.

86. De eeuwigheid is een metafoor van de volkommenheid, dus in de eeuwigheid wordt er volkomen afgerekend met het ego, en wordt het gewoon herschappen, want ook de tegenstanders hebben een diepe waarde, en die heeft de mens zelfs nodig om te overleven.

87. Alles zal zo andere betekenissen krijgen, en de voorhangsels zullen opengaan.

88. Goliath is een orakel wat Ahn raadpleegde.

89. In het Aramees staat: Toen trad Orion, een reus, uit het leger der Filistijnen naar voren.

90. Om tot Orion terug te keren moet deze wachter "begrepen" worden. Ahn nam de wapenrusting van deze wachter.

91. Ahn moest strijden tegen Goliath. Goliath betekent openbaring betekent, en heeft te maken met het toetsen. Ahn moest dus worstelen over de openbaring, de openbaring zuiveren, onthullen en overpeinzen, om zo tot de diepte te komen, zoals

Jakob zo'n ervaring had op Pniël.

92. Dit was Ahn's Pniël ervaring in het grondwoord.

93. Ahn moest stenen, "eben" in het Hebreeuws, tot Goliath "werpen". Dit zijn de stenen van de leerregels, als de toets-stenen, als de Urim en de Thummim. Goliath viel, maar Ahn nam de wapenen van Goliath.

94. Ahn moest dus eerst de wachter (goliath) van de openbaring (golah) "verslaan", oftewel toetsen, om zo tot de bron te komen.

95. Zo kwam Ahn dus tot Orion, want dat is de andere naam van Goliath in het Aramees, Orion, de reusachtige. Dit geheimenis begon zich te vervrouwelijken, te personificeren tot Batsaba, die in de oorspronkelijke Hebreeuwse poëzie een veel diepere betekenis had, en niet alleen maar negatief werd neergezet. Zij is een dualiteit.

96. De wachter van Gilead is verpersoonlijkt in Goliath. Gilead betekent dus het bewijs, de vrucht van het toetsen, oftewel het toetsloon. Degene die dat heeft ontvangen kan het niet meer wegdenken of wegpraten. Het is de ultieme realiteit. Hiervan kan niet meer weggevlucht worden.

97. Jakob was op zijn heup geslagen en gevoelig geworden. Paulus had een worsteling gehad met de asceten, en was nu zelf ook een asceet geworden. Hij leefde nu niet meer vanuit het vlees, vanuit de overleveringen, maar vanuit de openbaring.

98. Er zijn dus twee soorten leerregels : de leerregels van het vlees, en de leerregels van het geestelijke. In Gilead ga je over van de vleselijke leerregels die je onderdrukken en doden tot de geestelijke leerregels die je tot leven roepen.

99. Er is dus niet zomaar gerechtigheid door de leerregels, maar eerst moet er aan het ego

afgestorven worden, zodat de mens dus van de lagere tot de geestelijke leerregels komt.

12.

Het oversteken van de Jabbok ; Hosea's worsteling met Efraïm

1. Alleen de mens die het paradijs zelf wordt kan tot het paradijs gaan.

2. Dit heeft ook allemaal met de bronnen van Galati te maken, oftewel met de bronnen van Gilead, door de diepte van het Ahn en Goliath verhaal.

3. Het woord erfenis komt ter sprake in Galaten, als beeld van dat het alleen verkregen kan worden door de dood aan het ego. Zo gaat de mens over van het vleselijke tot het geestelijke.

4. De sobere kwam tot de opstanding door te leren over het dualisme in de onderwereld, de leerregels van spiegeling.

5. Heilige banden, snoeren, trekken de mens dieper, en dan wordt de mens ook weer opgetrokken.

6. De Jabbok mondt uit in de Jordaan, Yarden, wat ook "degene die afdaalt" betekent. Dit gaat over het tot de diepte komen. Dit is ook een rivier om over te steken. Het volk kon alleen zo in het beloofde land komen.

7. De tentenoprichting is een metafoor van de oprichting van het Woord, zoals het Aramees laat zien. Dat is ook de strekking van de profetie van Haggai dat het tweede beter zal zijn dan het eerste.

8. Dit alles leidt terug tot het jana-jani orakel van de amazones, wat deze weerspiegelingen gaf, als een

emanatie. Het was de urim en thummim van de amazones in het oer.

9. Het is een orakel van het paradijs. Dit orakel doortrekt de menselijke overleveringen en tradities.

10. De mens interpreteert het helemaal verkeerd en heeft er een markt van gemaakt, zodat alle betekenis verloren is gegaan.

11. Het gaat niet om het bidden op zich, maar om het offer. Een gebed mag alleen plaatsvinden vanuit de dood aan het ego, anders is het vleselijk. Het ware gebed is communicatie met God en door God, dus dat kun je niet forceren.

12. Dit pad gaat alleen door de dood van het ego.

13. Hierom leeft de mens opgesloten in Tantalos. Alles wat de mens grijpt vaagt weg. Dit tot het punt waarop de mens niet meer wil leven, en de dood verkiest, want alleen door het sterven van het ego krijgt de mens weer houvast in het diepere. Dit gaat natuurlijk heel erg subtiel, en komt nooit direct. Alleen door trouw komt de mens tot de waarheid, en de getrouwheid moet getoetst worden.

14. Natuurlijk mag dit niet door het vlees gebeuren, niet door het materialisme, opdat wij niet komen tot een overmoedig oordeel, tot vooroordelen.

15. De hemelse vreze is de sleutel, en die uit zich ook in het vluchten. Je toetst iets door ervan te vluchten, niet door het begerig vast te grijpen.

16. De hemelse armoede is het vluchtgedrag wat nodig is te ontkomen aan materialisme en hedonisme. Vlucht zolang je kan.

17. In de vikingse legendes trouwde Odin met de reuzin Gunnlod door een list, door een vermomming, waardoor hij toegang kreeg tot de dichtersmede of mede van openbaring. Toen hij de

drank had bemachtigd ging hij weer weg. Dit loopt ook parallel aan de mythe van het huwelijk tussen Hosea en Gomer, wat een profetisch huwelijk was. Het zijn twee verschillende werelden die aan elkaar verbonden worden voor een reden. In het toetsen zal er ook altijd een bepaalde verzoening komen, een bepaalde link worden gelegd.

18. Beide huwelijken liepen ook weer uit op een scheiding, omdat het dieper de heilige dood inmoest. Het gaat om principes die geopenbaard moeten worden, en niet de relaties op zich.

19. Het zou zijn als in de dagen van Noach, etende, drinkende en huwende. Het werden doelen op zich.

20. Zowel Odin als Hosea moesten bedekt worden met het heilige "vuil" van de aarde door een gemengd huwelijk om hun doel te bereiken. Ze moesten terugkeren tot de zwarte moeder aarde, want zowel Gunnlod als Gomer waren verbonden aan de aarde (onderwereld).

21. Als een man nadert tot een vrouw dan nadert de man tot de hemelse leegte waarin hij aan zijn ego kan afsterven, als een beeld van de hemelse honger.

22. We gaan exotisch om met zowel menselijke overleveringen en tradities als de persoonlijke en collectieve geschiedenis. We zien de ballingschappen daarom ook als allegorieën van het toetsen.

23. De mens ging uiteindelijk in ballingschap, en vandaag de dag leven wij in ballingschap. Dit is dus allemaal toets-symboliek die de mens nog niet begrijpt.

24. Als wij ons verzetten tegen gedachten die ons opdringen in het toetsen, dan zal de hemelse kennis ons hiervoor belonen.

25. Daarom worstelt Hosea voortdurend met de

stam Efraïm.

26. Dit zien we ook in de ballingschap van de Israëlieten. Hoe meer de Israëlieten werden onderdrukt, hoe meer zij zich gingen vermenigvuldigen in verzet, maar de lasten begonnen alleen maar te verzwaren. Als wij ons in het hemelse toetsen blijven verzetten tegen de gedachtes die zich opdringen aan ons, en ons ook verzetten tegen het verzetten tegen het verzetten totdat wij in het eeuwige verzet zijn aangekomen, dan pas zal de hemelse kennis haar druk op ons verzwaren om zo een diepere ontmoeting met haar te hebben, om zo dieper in het hemelse gevangenschap te komen.

27. De mens die bang is geworden voor zijn eigen ego en wil dat het ego sterft koste wat het koste zal snakken naar die hemelse gevangenschap, want zo kan zijn ego hem niet meer misleiden.

28. De diepere leegte zal ongetwijfeld leiden tot een groter verzet. Het hemelse loslaten houdt ook in : het loslaten van het loslaten van het loslaten, totdat we in het eeuwige loslaten zijn gekomen. Zo komen we binnen in grote schepping.

29. Wij moeten in het toetsen ook worstelen met alles wat zich aan ons opdringt, en zo zullen wij ook vermengd worden met de hemelse kennis. De hemelse kennis komt namelijk hen die worstelen in het toetsen tegemoet.

30. De mens mag in het toetsen niet zomaar worstelen, maar moet ook worstelen met het worstelen met het worstelen, totdat de mens in het eeuwige worstelen terecht is gekomen.

31. Het worstelen is ook nauw verbonden met het ontmaskeren, het draaien, waarin je tot diepere lagen en betekenissen komt.

32. Nahum betekent depressie en het onderhandelen

met depressie. In de hemelse kennis is depressie niet noodzakelijk somberheid en diep lijden, maar het kan ook loslaten betekenen, als een toetsmiddel. Het is belangrijk om eerst los te laten, eerst te vluchten, als de mens wordt bedolven onder opdringerige gedachtes. Ga nooit zomaar het gevecht aan, maar ga eerst de leegte en de afzondering in, en mocht het blijven aanhouden, verzet je er dan tegen en ga worstelen.

33. Dit is hoe de hemelse vreze zich uit, om zo niet tot een prooi te worden van overmoed. Laat je ook niet met leegtes meesleuren, maar ga de diepere leegtes in. Leegte heeft te maken met loslaten, zodat het zich kan verdiepen, en het loslaten laat je ook weer los, en dat laat je ook weer los, totdat je tot het eeuwige loslaten bent gekomen. Dit middel moet ontvangen worden, als een belangrijke ervaring. De mens mag daarnaar streven, maar blijf alles toetsen.

34. Loslaten alleen is niet genoeg, maar blijf ook vluchten, en verzetten. Zo komt het loon van de hemelse kennis en worden de gedachtes zuiverder.

35. De hemelse kennis belooft hen die in de hemelse vreze leven.

36. Het is geen romantische zelfbehaging. Nee, het is een oorlog tegen het ego. Je bent in gevecht met een beest. Het is geen tijd voor overmoedig vertrouwen.

37. Het is juist het oervlees dat alles wil voelen, van alles wil genieten, in pure zelfbehaging.

38. En de kennis wordt genegeerd in dit grote spijbelfeest.

39. Een wapen overmoedig gegrepen zal zich op dan duur tegen de grijper gaan richten. Laten we beseffen dat wapens zielen zijn die niet zullen rusten totdat ze degenen die hen misbruiken naar de ondergang hebben gebracht.

40. Nahum was een Elkoschiet, wat 'in een hemelse valstrik' betekent, wat betekent dat hij niet overmoedig kon zijn. Nahum leefde dus binnen de hemelse grenzen, waarvan de hemelse valstrik een beeld is.

13.

De zichzelf verslindende Amoet

1. Het beest verslindt zichzelf als een teken van de eeuwige cyclus van sterven en wedergeboren worden, slapen en ontwaken, waardoor de natuur zichzelf zuiver houdt.

2. Ook in de gnostiek werd het Ouroboros teken gebruikt, en werd het ook het autogenes-principe van zelf-geboorte genoemd, wat een reden was waarom de kerk de gnostici vervolgden, want de kerk had gesteld dat er alleen wedergeboorte was door de kerk.

3. In Openbaring treedt de Ouroboros in werking op het punt wanneer het beest en zijn horens de vrouw die erop rijdt verslinden.

4. Dit is een dualiteit. Het heeft een goede kant en een slechte kant. In dat opzicht kunnen we ook in deze mythe niet eenzijdig een partij kiezen, maar moeten we tot de ambiënte betekenis van het raadsel komen. Het is dus een groot orakel.

5. In de Aramese betekenis is het geheimenis van de vrouw op het beest de eucharistie, oftewel het avondmaal. Er is verschil tussen de lagere kerk en de hogere kerk. De hogere kerk is geestelijk, en die gaat ook tot de diepte van het grondwoord, die al geestelijk in definitie was, omdat die talen al per definitie geestelijk zijn. De bloedoffers waren symbolen, geen letterlijkheden. Het bloedoffer was de mens die zichzelf overwon, zijn valse,

leugenachtige natuur.

6. De mens moet het raadsel ontraadselen, anders zal het in zijn gezicht ontploffen. De eucharistie is in de goede zin van het woord het ontraadselen en analyseren, ook het allegoriseren, als de Ouroboros, de zichzelf verslindende Amoet.

7. De vijand is een personificatie van alle valkuilen op het pad. De vijand is een personificatie van verkeerde en verdraaide principes.

8. De zintuigen van de mens werken alleen door confrontatie, oftewel door strijd. Dit is een moeilijk geboorteproces wat niemand ook zal ontkennen.

9. Teveel en te snel zijn de vijanden, het verblindende licht. De ware kracht is de gematigdheid, de vertraging, de gevoeligheid die de wijsheid verwekt. Individualiteit, isolatie en onafhankelijkheid is niet de kortste, snelste weg. Neen, het is de langste weg, maar het leidt uiteindelijk wel tot de overwinning. Waarom zou je jezelf bedriegen? Er zijn geen makkelijke, snelle oplossingen. Al deze bovenstaande principes kunnen eenvoudig bedrieglijk worden als ze te weinig worden toegepast, als er niet in hen wordt volhard. Discipline is het sleutelwoord. Geen water bij de melk doen. Compromissen zijn de "onthoofders" van de radicaliteit. De lauwen zullen uitgespuwd worden.

Als iemand van zichzelf beweert "lauw" te zijn, dan moet dat een grote waarschuwing zijn. Zij zullen je ongetwijfeld op een later tijdstip in de nek springen.

10. Zodra je lauw bent heb je het verloren, en ben je een verrader geworden.

11. Wij zien de problemen om ons heen, maar doen niet aan symptoom-bestrijding.

12. Het eeuwige touw wordt niet door het lagere begrepen. Het lagere strijdt tegen het eeuwige touw.

Het oervlees strijdt tegen de hemelse natuur.

13. De hemelse natuur is gedisciplineerd, niet op een aardse, materiële manier, niet volgens de politieke, sociale correctheid, maar volgens de hogere leerregels van de hemelse kennis waartoe een mens moet komen.

14. Een heleboel valse kennis van de mens moet eerst in slaap vallen.

15. Hierin is "vrijheid" een mythe. De mens kan niet zomaar van alles wegrennen en dan met vrije wil doen waar hij zelf "zin in heeft". We zijn altijd onderworpen aan diepgaande leerregels die niemand kan breken.

16. Hedonisme, genotzucht, ten koste van anderen, ten koste van hogere principes, is niet de weg. Dat zou een doodlopende weg zijn. Neen. De mens moet de absolute waarden van het leven onder ogen komen, en die zijn ook altijd om de mens heen om de mens te onderwijzen.

17. De mens kan dus wel een kerk ontvluchten, maar zal altijd geconfronteerd worden met zijn innerlijke "kerk".

18. De kerk is dus een abstractie die nodig is voor de mens om de weg door het leven te leiden, en die kerk is in de mens zelf.

19. De mens is dus de kerk, en alles wat om de mens heen gebeurt zijn slechts al dan niet vervormde spiegelingen.

20. Hierin mogen we dus niet te materialistisch en letterlijk zijn, en mogen we van alles maar hele kleine beetjes nemen om zo niet tot drogbeelden te vervallen.

21. De geestelijke oorlogsvoering, door velen verafschuwde, is de vriendelijkste, eerlijkste en

zachtmoedigste vorm van oorlogsvoering.

22. Het is tegengesteld aan de materiële, letterlijke oorlogsvoering.

23. Het is wel potentieel gevaarlijk als mensen dit gaan loskoppelen van het eeuwige touw, want dan wordt het "blinde vuistvechter" mentaliteit.

24. In die zin is er dus wel een valse geestelijke oorlogsvoering. Het gaat om de symbolische defensie, maar de oorlogsmarkt wordt daar zenuwachtig van, dus de intelligenten die geen machts spelletjes willen spelen moeten veel lijden onder de machtszucht van de dommen die ijverig naar het goud der dwazen grijpen om over anderen te kunnen heersen.

25. Waar intellectuelen zich terugtrekken, daar grijpen de dommen de macht, maar deze "macht" zal vanzelf met de dommen afrekenen.

26. De troon slokt hen op. Het object waarover je macht probeert te krijgen zal door de leerregel van symmetrie ook macht over jou krijgen.

27. In die zin is de relatie "meester-slaaf" een illusie, want de meester zal door de slaaf geassimileerd worden. Alle machtsverhoudingen zullen dus transparant worden en gaan omdraaien. Dit behoort ook tot de leerregel van de spiegeling.

28. De dwaas denkt dat hij alles in kunnen en kraken heeft, maar op een dag zal de oneindige veelzijdigheid en diversiteit van de natuur hem overweldigen.

29. Het is om ons wakker te schudden en op te leiden. Het is een wesp die ons moet steken om onze aandacht te trekken. Heb je die wesp al in je leven ontdekt ?

30. De bij moet tot de bloem gaan om zo tot de honing te komen. Het leven lijkt misschien bitter, maar er is zoetheid binnenin.

31. Wij gaan telkens in cirkels, dieper en dieper, als een spiraal, dus het lijkt hetzelfde, maar het is net even iets anders. Het verdubbelt, geeft loon. Het gaat niet om "Doe wat je wilt".

32. Nee : "Uw Wil geschiede", en de hemelse kennis is de ware wil. Het gaat niet om de wil, het gaat om de kennis.

33. Het vlees moet afsterven. De wil van de mens is een grote vijand.

34. Het is als praten met dronkaards.
Geloof en genade, twee gevaarlijke zusters, twee voorhangsels waar we doorheen moeten. Wat is er aan de overkant ?

35. Deze geesten broeden en liegen dat het een lieve lust is, en zij sleuren velen met zich mee. Het is een zieke vrucht.

36. Er is geen heil in oorlog in de materiële wereld. De oorlog moet in de hogere wereld uitgevochten worden.

37. De natuur zal zelf met dingen afrekenen, dingen omzetten, op haar tijd. De vleselijke mens wil altijd snelle afrekening zien en neemt vaak het recht in eigen handen, maar de natuur neemt de tijd. De natuur doorziet alles en heeft een hoger plan.

14.

Ontsnapping uit de stad door het rode touw

1. Geloof en genade zijn twee gevangenissen in de

mens. Het ligt om het verstand van de mens heen, opdat het verstand van de mens dom blijft. Geloof en genade verlammen de mens.

2. Het eeuwige touw was het teken van redding in het boek Jozua, want Rachab werd gered door het touw.

3. In de Egyptische onderwereld boeken heeft het touw een prominente plaats, en is vaak verbonden aan de slang, die een beeld is van het touw.

4. Dit is waar Kain toe naderde in de onderwereld.

5. De moeder verandert in een koord om ons in veiligheid te brengen in de aarde.

6. Dit is de diepte van de tocht van de sobere door de onderwereld. Het is om geboorte te schenken aan het innerlijke kind. De sobere moest daarvoor eerst zijn leven geven.

7. Dit is de tocht door de onderwereld, door de moeder.

8. De mens moet vrijkomen van de lagere wil, en opstijgen als de ibis, boven alles uit.

9. In de rivier van vergetelheid moet de mens eerst een heleboel valse kennis vergeten.

10. De mens moet eerst tot de verduistering komen, de oceaan van de vergetelheid in de onderwereld.

11. Eerst zullen ze deze rivier of zee moeten overzwemmen.

12. Op de tocht door de onderwereld veranderd de sobere op een gegeven moment zelf in de rivier. Hij moet dus in principe geboorte geven aan zichzelf.

13. Wij hebben niemand anders van node. Dit zijn slechts symbolen in onszelf. Het is ons eigen

lichaam.

14. Wij moeten neerbuigen in het stof, om zo te komen tot de diepte van de moeder grond. Hier is het scheppende.

15. Daarom moet er een balans zijn tussen het neerbuigen en het worden.

16. Dit heeft dus niets met spijbelende zelfvergoddelijking te maken. Er is ook een valse zelfvergoddelijking die tot verderf leidt, waarin de mens zichzelf door het bedrog van geloof en genade tot god maakt over anderen.

17. Alles is onderworpen aan stricte leerregels en voorwaarden, en het zal altijd plaatsvinden in een hiërarchie van balansen. De natuur heeft haar eigen rangen. Het heeft niets te maken met persoonsverheerlijking, maar met het komen tot de diepere principes van het bestaan.

18. Op dit pad zijn zoals gezegd vele valkuilen. Maar wij moeten dit pad bewandelen, om zo niet altijd alles op iemand anders te schuiven.

19. Projectie is een gevaar. De mens moet zelf veranderen, en zelf tot het paradijs worden, anders komt de mens het paradijs niet binnen.

20. De sobere ging op zijn bootje door het lichaam van de moeder.

21. De geestelijke oorlogsvoering is de baarmoeder.

22. De sobere zou dus via een omweg naar het beloofde land geleid worden, door het sterven, zodat zijn zaad tot het beloofde land zou komen.

23. Het is het ondergrondse pad.

24. In het boek Jozua wordt het touw als het grote geheime principe van de redding aangewezen.

25. Zij die gespaard wilden blijven moesten een rood koord uit het raam laten hangen als een teken.

26. De hoer, Rachab, gehoorzaamde aan dit bevel. Zij had met ditzelfde rode koord spionnen laten ontsnappen uit de handen van de vijand.

27. God is een Rakab, een Hebreeuws woord wat rijder van een beest betekent.

28. Wij moeten niet door onze wil bereden worden, maar wij moeten de wil beteugelen en berijden. Dit is de definitie van het woordje "God", als het berijden van ons lagere zelf zodat het niet over ons heerst. Wij moeten onszelf disciplineren en temmen.

29. Dit is ook de Egyptische woordwaarde van Khepra, namelijk dat de kever het afval gebruikt, tot nut maakt, erdoor schept. Dat is ook de symbolische betekenis van de hoer (Rachab), namelijk dat zij alles naar binnen neemt en zo dit van binnen transformeert en geboorte geeft, wat natuurlijk niet inhoudt dat wij letterlijke hoeren moeten zijn. Het is maar een metafoor, en we moeten klaar komen met deze dingen. Vandaar dat de sobere ook zegt dat hoeren zullen voorgaan in het koninkrijk der hemelen. Een hoer is een metafoor van iemand die het lijden draagt, die het niet van zich afgeworpen heeft, oftewel iemand die geen geestelijke smetvrees heeft. Ook de maagd is een bijbehorende metafoor die zich niet bevuilt aan de zonde. Wij moeten het lijden dragen, maar hierin mogen wij niet zondigen. We mogen niet materialistisch worden en dingen gaan verletterlijken.

30. Jozef werd een Ra-kab (Khepra-ra) waardoor alle knie zich voor hem boog. Hij werd tot heerser over het land Egypte. Door Rakab, Khepra, wordt het lagere zelf onderworpen, en moet buigen. Zonder de rakab kon er geen hand of voet opgeheven worden.

31. Het kwaad is een dualiteit. Het is iets heel

relatief en neutraals in veel opzichten, en kneedbaar. Door slechte tijdafstemming wordt het goede het kwade.

32. Het kwade kan dan door de juiste tijdafstemming weer het goede worden. Ook door een verkeerde volgorde of hiërarchie kan het goede het kwade worden, en ook dat kan weer teruggedraaid worden.

33. Het gaat dus niet om het "ja" of het "nee", maar om het "hoe". De vijanden hebben, net als de goden en de godinnen, een keerzijde.

34. Tegenstander is een heel relatief begrip. Ook de Israëlieten en de Grieken hanteerden het principe van de dualiteit, en bij de Azteken kwam het ook voor.

35. De westerse wereld rekende af met deze dualiteit, en polariseerde alles.

36. Alles maakten zij heel eenzijdig zwart-wit, en verschrikkelijk kortzichtig begonnen zij alles te verletterlijken.

37. De ziel in de onderwereld moest de hemelse veer ontvangen. Deze veer moest het vlees doden en testen. Zo kon de veer boven alles uitstijgen, om zo tot het verhoogde bewustzijn te komen, de bron van de dromen.

15.

De triomf van Aser

1. De veer is het symbool van het nomadische leven. Het nomadische is de begrijpende, verdiepende en vertalende dynamiek. De veer is dus een teken van het overwinnen van het kwaad, als het begrijpen, herscheppen, verdiepen en doorvertalen van het kwaad, door de keerzijde ervan onder ogen te

komen.

2. De leerregels zijn hierin verbonden aan de waarheid.

3. Zelfs het goede is het kwade als tijdafstemming ontbreekt.

4. Ergens in de onderwereld komt de ziel vrij van de vijand. De ziel is inmiddels in de grot van Aser aangekomen, en komt tot de poort van Aser.

5. Dan komt de ziel tot Aser, die omhuld is door het eeuwige touw.

6. Het eeuwige touw is een teken van leiding en bescherming.

7. Zonder dit touw zou Aser niet kunnen regeren. Het touw is een teken van de hemelse gebondenheid.

8. Zonder dit touw zou Aser van de troon afvallen, en afwijken van het pad.

9. Door het eeuwige touw heeft hij ook zijn vijanden overwonnen, oftewel zijn eigen lagere zelf, zijn lagere wil. Die is in drievoud geknield, gebonden en onthoofd voor zijn troon. De lagere wil is onderworpen.

10. De drie delen van de lagere wil worden door het eeuwige touw verslonden.

11. Hier ontvangt de ziel het eeuwige touw.

12. Het eeuwige touw herschept de ziel door verschillende beelden.

13. Het eeuwige touw is de bedwinging van de tong, de wachter van de tong, die ervoor zorgt dat een mens niet overmoedig of verkeerd spreekt.

14. Het eeuwige touw is dus de leiding van de mond. Dat is ook de definitie van liefelijkheid, als tegengesteld aan het roekeloze en overmoedige.

15. De mens moet loskomen van de lagere aardse wil door in het verborgene te gaan, tot het hogere touw.

16. De mens moet alles achterlaten om de diepte in te gaan, om zo weer meester te worden over het zelf, als de onderwerping van de lagere wil.

17. Het eeuwige touw roept ons tot het verborgene, het verlatene, om een tocht te maken door de onderwereld.

18. Het eeuwige touw zelf zal ons beschermen en leiden. Het is een slapend deel in onszelf, als het slapende touw. Het is een metafoor met een groot potentieel.

19. Als wij dan omhuld zijn door het eeuwige touw, zoals Aser, dan zal ook de tijdafstemming tot ons komen. Dan gaan we inzicht krijgen in tijden en seizoenen.

20. Door tijdafstemming worden er weer nieuwe deuren in ons geopend die daarvoor nooit geopend konden worden.

21. Het is als een halssnoer. Het is een halssnoer wat ons leidt door de onderwereld, wat ons alert maakt voor de gevaren en ons er tegen beschermt, die ons niet laat afwijken van het pad.

22. Het touw geeft geboorte aan de geheimenissen. Er komen mensen uit het touw, die de ziel nodig heeft om door de onderwereld te gaan, als het geheim van de herschepping.

23. Het hemelse halssnoer doodt het vlees om zo de ziel van de drager veilig te houden.

24. Het hemelse halssnoer draagt de paradijselijke kennis.

25. Een oorlog kan alleen gewonnen worden wanneer er een strakke discipline is.

26. Zonder het eeuwige touw kan de oorlog nooit gewonnen worden.

27. Alles is al gebeurd, want tijd is slechts het voorhangsel van de oneindige, volmaakte kennis.

28. In die zin is er niets onvolkomen, maar moet de mens zijn paradijselijke lichaam diep in zichzelf ontdekken, herinneren.

29. Er is allereerst een seizoen om het lijden te aanvaarden, als de hemelse tucht die ons beschermt. Een ouder die zijn of haar kind niet tuchtigt haat zijn kind. God, de oneindige kennis, tuchtigt ons, en hard, om ons van de roofdieren weg te houden. Een ouder die zijn kind te licht heeft getuchtigd wordt hier door de hemelse kennis zwaar verantwoordelijk gesteld, en de gevolgen zijn niet te overzien. Zachte heelmeeesters maken stinkende wonden.

30. Niet alles is mens wat zich als mens voortdoet.

31. Soms welt het lijden op als een golf, en soms is het beter om te zien waar het je naartoe leidt in plaats van je ertegen te verzetten.

32. Het zijn reusachtige golven die een doel hebben. Vaak begrijpt de mens het lijden helemaal verkeerd. Het lijden is een bepaalde boodschap van het paradijs.

33. Soms moeten we dus leren meegaan met zulke golven, leren meebuigen, anders komen we nergens. Het lijden is een andere taal die de mens nog niet begrijpt. Het paradijs is een eiland of gebied van eilanden omringd door woeste zeeën waarop de mens eerst moet leren meegaan.

34. De sobere heeft alles achtergelaten. Hij is teruggegaan naar de baarmoeder tot een nieuwe schepping.

35. Om alles te herscheppen moet de mens niet de aarde ontvluchten, maar dieper de aarde ingaan.

36. En dan kan de lagere wil vele uitvluchten hebben om maar aan de hemelse kennis te proberen te ontkomen.

16.

De woestijntocht

1. Leef sober, niet stads, want de stad sleurt je mee naar het verderf.

2. Wanneer de hemelse kennis terug komt dan zullen de mensen roepen : "Oh heuvelen en bergen bedek ons, val op ons," wat zich uit in kledingzucht en overmatige sierzucht.

3. Volg de meerderheid nooit in het kwaad. De meerderheid aandragen als uitvlucht is geen goed argument, maar een drogreden.

4. Zwem dus altijd tegen de dode massa in, hoe moeilijk dat ook is. Je zal rijkelijk beloont worden.

5. Wees geen kudde dier, en beoordeel niks door de kuddes. Beoordeel alles door de hemelse kennis, en dat begint bij jezelf. Jij moet veranderen. De ander is slechts een spiegeling.

6. Alles is een strijd tussen het lagere en het hogere zelf, tussen de lagere en de hogere wil. Het zijn natuurverschijnselen. In die zin moet ieder mens ontwaken.

7. Als je je siert of kleed, vraag jezelf dan af welke boodschap je ermee brengt. Wat draag je over naar

de ander met jouw sieraden en jouw kleding ? Leidt je hen tot de hemelse kennis, of wil je graag de aandacht trekken om mensen te laten denken hoe goed jij je kunt sieren of kleden.

8. Het enige sieraad ligt erin een ander te helpen. De enige kleding is de hemelse kennis. Al het andere zal vergaan.

9. Sier en kleed je je voor de hemelse kennis, voor de diepere boodschap, of voor egoïstische doeleinden ?

10. Beseft je dat mensen helemaal geen kleren hebben en zelfs niet te eten ? Hoe kom je aan je kleding en sieraden ? Heb je het daadwerkelijk verdient, als een beloning, of probeer je anderen ermee voor de gek te houden ?

11. Daarom is het juist belangrijk om geen kuddedier te zijn, en zo blijf je vrij van de roofdieren. De kuddes zullen eraan gaan. Vecht, en ga tegen de grote massa's in om te kunnen overleven.

12. Het is een pad wat niet velen willen begaan. Het is geen makkelijk pad. Het is een smal pad, en heel eenzaam, maar het zal je leiden naar de waarheid. De waarheid beloont hen die dit pad begaan. De waarheid komt hen tegemoet.

13. Het is niet zo dat er nu een heel groot onderscheid ligt tussen stad en natuur. De stad is meer een allegorie van de natuur. Wel is het van belang om die allegorie te leren kennen, anders kunnen er grote misverstanden komen.

14. Zodra de mens opgroeit komt de mens erachter hoe bedrieglijk alles is, of niet, en dan wordt de mens gewoon een deel van de drogbeelden.

15. De aarde is een jachtterrein. De zielenjagers zijn hier. Waak op, zij die slaapt.

16. Mensen zitten boordevol met vooroordelen over wat ze zien, en ze spreken elkaar allemaal tegen. Het is één grote chaos. Mensen wanen zichzelf rechters over dingen waar ze totaal geen verstand van hebben.

17. De ziel heeft een ogenzalf nodig die visioenen opwekt, de mens dromen geeft.

18. De diepte van de woestijn, van de honger, leidt tot het grondbeginsel van de herschepping, de kiem van het ware leven. Al het andere sterft af in de woestijn, zodat het zaad niet verstikt kan worden.

19. Het moet verdiend en begrepen worden. Het glipt tussen je vingers weg, opdat je het pad door de woestijn volgt. Alles verandert hier door de geheimen van de woestijn. Het is een natuur element, een natuur verschijnsel.

20. Je ontloopt zo je verleden niet, maar je gaat er recht doorheen. Je komt die oneindige oppervlakte onder ogen, en door je boosheid en strijd hierover, je bloed, zweet en tranen, mag dit ombuigen, mag je tot de diepte van de watervallen komen.

21. Het is een stof die diepe visioenen geeft, en waardoor de hele schepping is voortgekomen.

22. Het is een groot medicijn, waaruit men kon leven, en wat de bron was van alle schepping.

23. Israël was door Egypte van de hongersnood gered, en kwam zo in het diensthuis terecht als een soort van terugbetaling.

24. Israël was in de "kooi" van Egypte, en moest toen tot de diepte van die kooi gaan, en kwam zo in de woestijn terecht. Dit is ook een teken dat wanneer we het eeuwige touw hebben ontvangen, de hemelse leiding die ons beschermt, we het niet zomaar ineens heel makkelijk hebben. Integendeel : we worden geïsoleerd in de woestijn, gedreven tot

de woestijn-periode. We moeten die woestijn in ons leven aanvaarden, als de diepte van de kooi.

25. Achan uit de stam Juda nam iets van het gebannene weg en legde zo het fundament voor de ongeletterdheid die de offerdienst totaal bedrieglijk voorstelde, en zo een zwaar bedrieglijke kerk voortbracht.